

نهوی تاریکه، لێم بێواوه پێگا
بهیانی هات و زقری ماوه پێگا
زیانی من وهکوو ئهم نهو وهههیه
بههه و هههه دهههه، بههههه پێگا

مامۆستا شهریف

یادێک له شاعیری نیشتمانپهروه‌ری کورد
مامۆستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی

کۆکردنه‌وه و ناماده کردنی: (هه‌مان نه‌قشی)

دهنگی شیعر

پیتم خوشه نووسراوه کانم، کوری مندالان بیخوینن
دایکان بیکن به لای لایه و کورپه کازیان بغه ویتن

شیعرم له و نامانه ی دا بی؛ کوره لای کوردهواری،
گولی له سهر داده نیت و دهی خاته بهر پیی دنداری

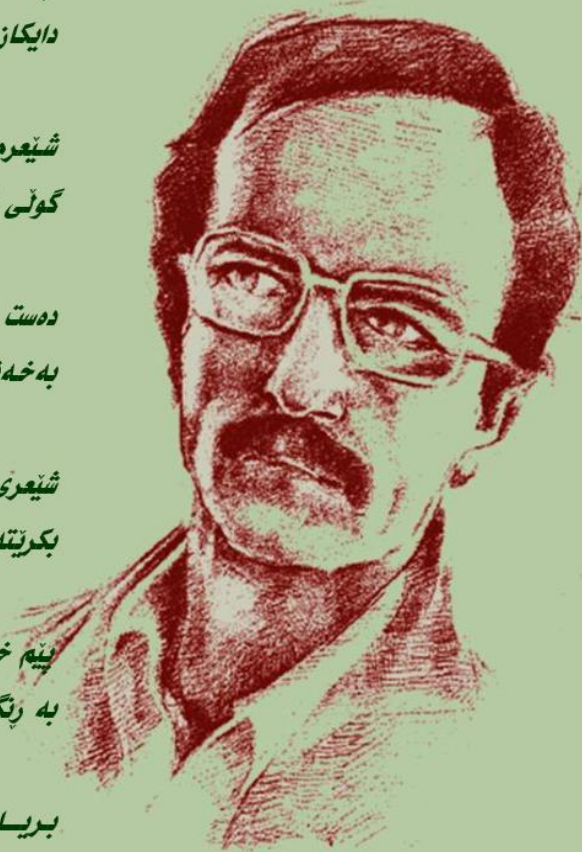
دهست و په نجهی کیژه کوردی له دهفته ری نه وینداری
به خه تیکی که نیشکانه، بینووسی بو یادگاری

شیعری شادی بیت و جوانی؛ بی به ناواز و گورانی
بکریته به سته ی هه لپه رکی، ره شبه لک و مریوانی

پیتم خوش نه بوو شیعره کانم له قه برستانی شاروه
به رنگی رهش خوی بنوینن، به بهردی سهر مه زاروه

بریا نازاری زنجیر و رهنجی که له پچه نه بوایه!
بمردام و دهنگی شیعرم شینی هه له بچه نه بوایه...

ماموستا شهرفیف

شیر و ژیان

سواره فتوحی

ده قوباب ده کم، زوری پی ناچ، که ده رگا بچوکه که ده کریتته وه و سیمایه کی خوین شیرین و رزا سووک و کورته بالا و لاواز، که رانک و چوغه یه کی سوور گوئزی مەرزی له بهر دایه، له بهرام بهرم رادهوستی. روو خوش و بی ریا و لیو به بزه، خولقیکی گهرم و گور و راموسان، ههر ده لئی دوستیکی گیانی گیانین و ساگاریکه یه کترمان نه دیتوه.

ههر چند بزه له لیو نه ده برا به لام خه میکی قوول و شاراوه ده سیمای دا به دی ده کرا. زور به په له بوو، پیم و ابوو شه پوئی قسه و دهردی دن، له دهرونی دا، نه وهنده په تگای خوار دوتته وه، بویه به گورج و گوئی و دست و برد، دوو کورسیله ی بچکولانه ی پر دایه و ههر له لیو حه وشه له بهر گهرمای خوره تاوه که روئیشتین. هاواری کرد؛ دا چامان بو بینین. پاش ماوه یه کی کورت، میرمندا لیکي خوین شیرین و رزا سووک به که شه فینک چاوه هاته لامان و گوتی: نه وهش " گوران" ی کورمه.

جگه ریه کی داگیرساند و هه نیسکی دا و ناخیکی هه لکینشا. سه ره تای قسه کانمان به یاد و بیره وه ری شاعیری خوالی خوش بوو کاک مارف و هونه رمه ندانی خوشه ویست، کاک جه عفری قازی و کاک سه رتیب ده ست پن کرا.

مامۆستا فه‌رمووی:

که له ده‌رگا درا، پی‌م وابوو نه‌وه چاوه‌روانیم کۆتایی هات و "مارف"م لئ وه‌ژوور که‌وت و ژوماره‌کانی پینشووی "سروه" که داوام لئ کردبوو، بو‌ی هیناوم. به‌لام که "سروه"کانم به‌ ده‌ست تووه‌ دی، بروام به‌ کۆچی مارف هینا... ناخاوتن، هه‌ئس‌وکه‌وت و بی‌ر و فی‌کری، هه‌مووی هه‌ر جوان و شیرین و پ‌ر له‌ مانا بوون. خو به‌ که‌م گرتن و ته‌وازوع له‌ قسه‌کانی دا ده‌باری. مرۆفیک بوو بئ‌ غه‌ل و غه‌ش، بئ‌ شیله و پیله و راست و بئ‌ ره‌مز و گری قسه‌ی ده‌کرد.

گوته: مامۆستا له‌ می‌ژ بوو به‌ ناواته‌وه بووم بی‌مه‌ لات و له‌ خزه‌تتا دانیشم، چون به‌راستی نه‌ک هه‌ر خۆم، به‌ئکوو ناگام له‌ سه‌دان که‌س بگه‌ر ژۆر زیاتریش هه‌یه که "ملوانکه‌ی شین"یان بو‌ بوویته‌ ره‌وره‌وه تا زمانی شیرینی کوردی فی‌ر بن و وه‌ داره‌داره‌ بکه‌ون.

پی‌م خو‌ش بوو نه‌گه‌ر نی‌زن به‌فه‌رمووی دانیشتنیک‌مان هه‌بئ‌ تا خونه‌رانی گو‌فاری سروه زیاتر له‌گه‌ل دونه‌یا و ده‌روونی شاعیرانه‌ی ئیوه‌ ناشنا بن.

هه‌رچه‌ند جاری هه‌وه‌ل به‌ نی‌یه‌تی نه‌وه چوو‌بوومه‌ خزه‌تی تا بو‌ ماوه‌یه‌کی کورت له‌لای به‌ینه‌مه‌وه و قه‌رار و مه‌داریک به‌ستین و روژی دانیشتن‌مان بو‌ وتوو‌یژ دیاری بکه‌ین، به‌لام ده‌روونی نه‌وه‌نده ته‌ژی و رووباری وشه‌ی هینده‌ روون و ره‌وان بوو، که ته‌نانه‌ت بو‌ چرکه‌یه‌کیش هه‌ستم به‌ تپه‌ره‌بوونی کات و زه‌مان و ماندوو‌یه‌تی له‌ش نه‌کرد. به‌لام تاریکی شه‌و حوکه‌ی هه‌ل‌برانی به‌ ده‌سته‌وه بوو، به‌ره‌ب‌نگی پ‌ن گرتین. به‌ ناچاری تا جاریکی تر مالاوایی‌مان کرد.

له‌ دانیشتنی روژی دواترمان دا، هیندی‌کم پرسیار ناماده کردبوو، به‌لام نه‌وه هه‌ر به‌وه هه‌سته خو به‌ که‌م زانین و ته‌وازوعه‌وه که هه‌ی‌بوو، له‌ پینش دا پ‌ریاره‌کانی بو‌ ریکو‌پ‌ینک کردم و مافی پ‌یروزی مامۆستایه‌تی خسته نه‌ستۆم.

یادیک له شاعیری نیشتمانیپه روډی کورد مامۆستا شریف حوسین په ناهی

پرسیار: نیدی نهوه نه بوو. کاک سه یید مه مه مه شریف حوسین په ناهی. بۇ وا به ناهومیدی باسی زیان ده که ی؟ به راستی
چونه نازناوت بۇ خوت هه نه بزار دووه؟

وه لām: نه گه چی له میراتی مائی بابم ته نیا نهو ناوهم وه بهر که وتووه و ته نیا یادگاریکه که له بابم بۆم
ماوه ته وه، کاتی زانیم نیوه کهم عه بهی یه، قه ده ری له بیری وهی دا بووم که نازناویکی کوردی هه ئبژیرم، به لām
خوا لیخۆش بوو مامۆستا هیمن کاتی پیشه کی بۆ ده رفته ری ملوانکه ی شین نووسی، له بهر نه وهی به میهره بانئ له
چوار جیگا دا ناوی هیتابووم، ئیدی دلم نه هات نازناو هه ئبژیرم.

پرسیار: پیم خۆشه پرسیار نه کهم و هه ر بۇ خوت سه بکه ی. نه من له خالیکی تایبته ی ده گه ریم که نه مه دیوه و ناشزانم
چیبه تا بیگمه پرسیار. که وایوو وا باشه سرنج بده مه سه کانت. به لکوو زوو بگمه نه و مه به سه تایبته ی به که باسم کرد.
ته نانه ت نه و بیره وه بیانه ی که به بن پایه خیاب ده زانی. نه وانیش هه ر بگیره وه. ده وه ی سه کانت به وردی به راورد بکه م
و لیکیان ده وه وه. باشتره به سه که مان خۆمالئ بن. زوریان پرسیره شیعر چیبه و تاریخی چیبه؟ چون نه و پرسیارانه کۆنن و
ده که ونه جه غزی دوویات کردنه وه.

وه لām: هه رچی تاریخی شیعرم خوتندۆته وه، له بهر کردوون بۆ روژی وا ! به لām به داخه وه تۆش هه ر راست نه و
پرسیاره ت وه لانا.

پرسیار: مه گه ر شیعر هه ر نه وه نیبه که یازده ساله په ریوه ی کردووی؟ نه وه نیبه ده ستی بن هه لگرتووی له هه سوو خزم
و شار و کهس و کسارت؟ که وایوو نه مه ش تاریخی نه پرۆیانه بۇ شیعر. باشان له جیگای خۆی دا به وردی باسی شیعر
ده که ین. زیانیش هه ر شیعره و شیعریش بۇ زیانه. ده ی له گه ل دووری له شارکه ت و خزم و که سانت چۆن راده بویری؟
به ره سوو هه ر چۆن بوو سه ت به جی هیشت و مه ابادت بۇ زیان هه ئبژارد؟

وه لām: پیم خۆش بوو له مه کته بی هه ژار و هیمن دا زیاتر فیتر بم. چون پیم وایه نه م زاراوه یه یه کن له که ره سه ی
گرینگی کوردی نووسینه. به لām تا ده سالن له سای داری بی دانه نیشتم! ناهی غه ری بیم هه نه گیشا!

* و بار و بنه م پیچاوه که بگه ری مه وه بۇ سه نه. زۆر به نابهدنی وه ری که وتم. ده تگوت هیشتا له و خاکه تیر
نه بووم،

هەر بهو بۆنوهه شیعی مالاواییم به ناوی (پردی سوور) نووسی، به لām کۆچه کهم چەند سالان وه پاش کهوت و هەتا ئەو سال سەری نەگرت.

پرسیار: دياره شیعری لای تو نه و نه بایه خی هه بووه که بازده سالان رهنجی دووری بۆ بکشی. چۆن بوو ههستت بهوه کرد نهم که مایه سی به (واتا زمان) له کاری هونه ریت دا هه به؟ بیت وابوو له نیو نه و خه لکه دا باشتر زمان فیر ده بی؟

وه لām: به ریتوینی مامۆستا هیمن هاتمه ئەم شاره که چەند سالان لیڤه بم و فیری ئەو زاراوویه بم. دوایه که "سروه" دامه زرا ، مامۆستا چەن نامه یه کی فارسی به خه تی خۆی بۆ فه رمانداری مه هاباد و ئوستانداری نووسی و رایسپارد که له دایره کهی خۆمه وه بمیڤرنه "سروه" به لām ئەو نیژنه یان نه دامی و نه شمزانی له بهر چی.

پرسیار: زۆرت بن ناخۆش بوو که بهرگری نه و هیان لی کردی که بهی بۆ سروه؟

وه لām: به لی پیم ناخۆش بوو و له پاشان زانیم که ئەو بهرگری یه چەنده ی زهره ر لی داوام، ئەبته ت "سروه" هەر له سه ره تاوه زۆر که سی دتسۆزی تیدابوون. ئەو سالانه که "مارفا" له وی بوو، پیم وابوو که بۆ خۆم له ویتم. ئیجگار به کار و باری خه لکه وه ماندوو بوو. زۆری دتسۆزی بۆ ده کردن. بۆ منیش زۆر دتسۆز بوو، "مارفا" که مرد، ئەمنیش دیسان مردم. ناخر داخه که ی کۆچی دوا یی مامۆستا هیمنی تازه کرده وه. خۆتان چاک ده زانن چمان به سه ر هاتوو، ئەری شیعه رکانی "مارفا" چاپ ناکهن؟

پرسیار: با جارئ له خه می که و ره که پین. شیعیش وه لا نیین و برۆینه سه ر باسی زیانت خۆت. نهم پرسیارت لی ده که م و ده تیزوینم به لām تو ولامه کانت کورت و کرمانجی به. کاکه گیان: باسه که مه به بۆ لاری!

وه لām: به لی، به چاوان. بیووره! باسی غه ربی و دوور بوونمان ده کرد، ده زانی ته نانه ت هەر داری له ناو و هه وای تایبه تی و خاکی خۆی دا نشونه ما ده کا؟ میوان که ده چی بۆ شاریک و له وی ده مینیته وه، ئیدی پیی ده گوتری غه رب. دياره هیندی جیاوازی بهرچاو له هه نس و که وتو جولانه وه کان دا هه یه، من له و شاره هه ستم به غه ربایه تی نه کردوو و ده بی بلیم لیڤه بۆ من قوتابخانه ی شیعی و زمان بووه و منیش قوتابی یه کی تامه زرو بووم، نه وه کوو غه رب.

یادیک له شاعیری نیشتمانی په رودی کورد ماموستا شریف حوسین په ناهی

پرسیار: به ئین. به راستی هه وایه. بویه له فولکلوری ولاتانیش دا جینگه ی هه ربسان ههر گوشه و که ناره و هه نه و جیاوازی یه بهر جیاوانه یه که هه ربیب له سووچن ده په ستیوی. چونگسو نه و به هه وای راهینان. یانی به داب و نه ریت و هه رهنگی ناوچه یه کی تر په روه رده بووه. خانووش نیه که بیرووخینی و سهه له نوی به که یسی خوت سازی که یه وه. دیاره هه رق و جیاوازی هه رهنگی هه همیشه هه یه. به لام له هه نده ران و له دوور ولات نه و جیاوازی یه ده گاته نه و په ری. نه و تا ماموستا هینن له ههه هه ربیبی ده هه رمی: یادی یاران و ولاتسم. رۆژ و شهو / لیبی هه رام کردم. هه رار و خورد و هه و" جا ههه ته می دووری و فیراتی له ههزم و زید و بیره وه ری یه کانه که دئی هه ربیب ده نه نی. وا نیه؟

وه لام: بو خوت هه رموت که بایه خی زۆرم به شیعهر داوه. ده ردی دووریم به فیدای چاوی شچهر کردووه جا چۆن له شاری شیعهر دا هه ست به هه ربیبی ده که م؟ بویه نه گهه ر داره خورماکه ی گه رمینیش به و بریک گه لام سیس بووبی، به شانازی یه وه ده ئیم. ویشک نه بووم و هه ره به فلر بوونی زمان، گه شهه کردووه. یانی لهه شاردها، له قوتابخانه ی "هه ژار" و "هیمن" دا خۆم زیندوو راگرتووه. پاش ده سالان، ورده ورده ئاره زووی گه رانه وه بو شاره که م که وه ته دلم. به لام تا ته ماکه م رهنگی راستی به خو گرت، پاژده سائی خایاند.

پرسیار: ده ئین شیعهری ههه شاعیریک په یه وه ندی راسته و خوی به زیانی یه وه هه یه. جا بویه تکام نه وه یه له زیانی خوت بدویی یانی هه ره له... سهه ده می مندائی یه وه ده ست پی بکه. نه من له و بایه ته ده گه ریم که رووحی نیوه ی هلازاندووه بوته هوی شاعیری تان.

وه لام: بابم ناوی سه یید مه جیه ددین بوو. دوکانی عه تاری هه بوو. مائمان له گه ره کی ئاغازه مان له شاری سنه دابوو. یازده ی گه لاریزانی ۱۳۲۳ هاتوومه ته دونیاوه. بابی خۆم نه دیوه، گوایه که متر له یهک سالام ته مه ن بووه که بابم به هوی نه خوشی له دونیا ده رچوووه. له مندائی دا پینان ده گوتم سه ره خۆره! یانی نه تو پیت ناوه ته دونیا، بابمان کوچی دواپی کردووه.

پرسیار: یانی دایکت وای پی ده گوتی؟!

وه لام: نا، نه و هه رگیز وای پی نه گوتم، ته نانه ت نه گهه که سیکیش وای پی ده گوتم، زۆری پی ناخوش ده بوو. مندانه کان وایان ده گوت. نه وانیش له خوشکی گه وره م فیر بیوون. سی خوشک و براهه کم هه یه که من له هه مووان چکوئه ترم. کاکم ته مه نی هه ره هشت سال بوو که بابم کوپی دواپی کرد.

پرسیار: جا به راستی باب که نهما. نه رکی سهرشانی دایک قورس تر دهین. جیگدای بایش دهین بگریتهوه و بو قهره بوو کردنه وهی نهو که لینه به تاله. داسۆزی و مینهره بانیی دایکانهی بو منداله کانی ده بیته دوو هینده. وا نیه؟

وهلام: نهوه لا، به شی من وا نه بوو. چون به داخه وه دایکم بو خوی نه خوش بوو و ده بوو ناگاداری لی بکری و نهیده توانی منداله کانی بلاوینیتته وه. ماوهیه کی به رده وام گیرودهی دهردیکی نادیار بوو، زور کهم ده تدی ساغ بی. هه موو بیره وهری من له دایکم هه ر نه وه نده که دهمدی به هوی نه خوشیی، هه میشه له جی و بان دا که وت بوو و تاقهی ماله که مان دایمه پر بوون له دهرمان. باشم له بیره، زور تامه زروی میهره بانیی دایکانه و دس به سهر داکیشانی بووم، به لام نهو هه میشه له جیگادا دهینالاند و نه منیش له سووچی به په ژاره وه کایه م ده کرد. ته مه نم هه شت سالان بوو که نیوه شه ویک به دهنگی هاواری کاکم له خه و را په ریم. چرای ژوره که مان هه لکرا بوو، کاکم به گریانه وه خوشکه کانی بانگ ده کرد: "ههستن، ههستن دایکمان مردوه."

پرسیار: باشان جیتان به سهر هات؟ کی دهستی به سهر داگرتن و چاوه دیری ده کردن؟

وهلام: نهو دهمه ی دایکم کۆچی دوایی کرد، خوشکه کانم هه ر کام دوو یا سی سال له من گه وره تر بوون، به لام کاکم شازده سالانه بوو. به شوین دایکم دا نهو بوو به گه وهی مال. وه بیرم نایه هه رگیز له گه ل من و خوشکه کانم به زمانی خوش یا ناسایی قسه ی کرد بی. زور به سام و هه یبه ت بوو. هه میشه به تووره یی له گه لمان ده دوا. ژوره که مان به په رده یه کی سپی دوو به ش کرابوو. به شیکی له جیاتی په ستوو، که بو چیش لیمان جودا کرابوو، من و خوشکه کانم لهو به شه ی دا داده نیشتن. به لام کاکم له به شه که ی دیکه دا که گه وره تر بوو داده نیشت.

پرسیار: له گه ل تو چۆن ده جو لوه و چۆن ده دوا؟

وهلام: کاکم قهت ناوی نه ده بر دین، به لکوه له سهر هه ر کامان ژماره یه کی دانابوو، یانی ژماره ی یهک تا سی. نه من ژماره سی بووم. قه تیش له گه ل نیمه نانی نه ده خوارد. له سهر مه جو عمه. واته که شه فی گه وره، نانمان له بهر دهستی داده نا. نه گه ر کاری خوی نه با قهت نهیده دوانیدین. نیمه ده بوو به سرته له گه ل یهک قسه بکهین تا قه نس نه بن. نه گه ر قه ند یا چامان ته واو ده بوو، کهس نهیده ویرا پیی بل. پشکمان ده هاویشت، وه بهر هه ر کهس

کهوتبا، دبوو یوویا به ترس و لهرزوه گوتبای قهند نه ماوه. کاکم بهسته زمانه، بۆ خوشی ههر نازی شیوا بوو. نهویش ههر مندال بوو. رهنگه لهوهی دهرسا که نه توانی نه رکی بهر یوه بردنی مال به جی بهینی.

پرسیار: نه بهت نهویش رهوی بریندار بوو. بهو ته مه نهوه تیر کردنی زگی چوار برسی ههروا سووک و سانا نیه. وایه؟

وهلام: به ئی، وایه. نهو ئاکارانهی... هه مووی ههر به هوی رهوی برینداری بووه. من دهنده زانی باب چیه، چونکوو نه مدی بوو. تامی نازی بابم نه چیشته بوو که له دهستی دم داغی به دلمهوه بنووسی. ههر ده مزانی مندالی جیرانان بابیان ههیه و نه من نیمه. به لام کاکم لئی قهوما بوو، کاکم نازداری بابم بوو، نهو تامی میهره بانی دایک و بابی ده زانی، نه من. جا له پاشان باشتهر بۆم روون بووه که برینی دلی نهو بهسته زمانه چهنده له من به ئیش تر بووه. تازه ده زانم چی کیشاوه. نه من تا نه بووم به باب، تا پیوهندی ئیوان دایک و مندالم نه دیت، نه مزانی به مندالی چهنده هه ناسه سارد و هه ژار بووم. نه مزانی بوو که رادهی خه می کاکم یا خوشکی گه وره ترم چهنده له دهردی من گه وره تر بووه. ده راستی دا نهوه نهوان بوون که نازیان شیوا بوو، نهک من.

پرسیار: وایه. دهردی نهو که سهی که له ههوه نهوه شتیکی نیه. له گهل نهو که سهی که له پیشدا هه بیووه و خووی پیگرتوو و پاشن له دهستی داوه. جیساوازی به کجار زۆره. نهو ته نیا خه می نهوه ده خوا که نهو شره ی نیه. به لام نهوی دیکه خه می له ناو چوونی هه یه. کهوا بوو خه می کاکت گه وره تر بووه و نه مانی دایک و باب چیزه ی له جهرگی هیناوه. پیم خوشه باسی رووداوی نهو سا لانه بکه ی. خالیکم وه بهر چا و هات.

وهلام: چیه؟ چ خالیکت دیوه ته وه؟

پرسیار: خو بریار نه بوو جیگه که مان بگۆرینه وه و نه تو برسیار بکه ی و من وه لام بده مه وه. باشه قه یدی نا کما. پیت ده لیم. به لام له پیشدا نهو بریاره ش به وردی وه لام بده وه. دهمه وی بزانی له ته مه نی سه ره تانی مندالی دا چوون هه ستت به وه ی ده کرد که تامه زرۆی لاواند نه وه ی دایکانه ی؟ نهوه ههر قسه که ی خوت بوو که بۆم بوو به برسیار و دهمه وی بزانی ده کری به وشه نهو ههسته دهر بری؟ یا لهو با به تانه یه که ناخریته ناو چوار چیوه ی وشه کان و ناگوتی؟

وهلام: رهنگه تا ئیستا نه م بیره وه ری یه م بۆ جاریکیش وه بیر نه هات بینه وه، چونکوو تا ئیستا کهس نهو

پرسیاری ئێ نه کردوو. هیشتا دایکم مابوو، له بیرمه روژێ له جهوشه‌ی مالی خۆمان دانیشت بووم، نازانم خه و گرت بوومی یان خه‌م ده‌ره‌ی دابوو. سه‌رم له سه‌ر به‌ردی پێیلیکانه‌کانی دانا‌بوو. منداڵه‌کان پرسیاریان کرد: ئه‌وه چیه، نه‌خۆشی؟ گوتم: ئه‌رێ نه‌خۆشم. له‌و ساته‌دا پێم خۆش بوو دایکم بێ و له باوه‌شم کا و بمباته‌وه ژووری. هه‌رچه‌ند ده‌مزانێ له جیگادا که‌وتوو و ناتوانی هه‌ستی به‌لام به‌راستی تینووی ئامیزی بووم. هه‌ر بۆیه گوتم به‌ئێ نه‌خۆشم که منداڵه‌کان ئه‌و خه‌به‌ره‌ی بۆ به‌رن. به‌لام سوودی نه‌بوو. باجه کیشوهری ژنه جیران که هات بوو سه‌ری دایکم بدا، هات له باوه‌شی گرتم و ماچی کردم و بردمییه ژوور، جا ئه‌و توونیه‌تیه‌شم هه‌ر نه‌شکا و ئاره‌زووی ئه‌وه‌م هه‌ر ده‌ دل دا ما.

پرسیار: زۆر باشه نه‌و خاڵه‌ی باسم کرد. شیعری کۆلان بوو. له نیو قسه‌کانت دا هه‌نم هینجا. له بیرته باسی جیساواری نیوان خه‌می خۆت و کاکت که گێراوه. سه‌رمووت: با‌بم نه‌دیوه تا برینی کۆچی دوا‌یی نه‌و له سه‌ر دایم ببێته گری. جا هه‌ر نه‌و قسه‌ت وه‌بیر شیعری کۆلانی هیناو‌مه‌وه. به‌ تابه‌ت ده‌ ولامی ناخ‌رین پرسیاردا نه‌وه‌م زیاتر بۆ روون بووه که نه‌و کس‌وه بچکۆله‌ی له شیعری کۆلان دا باسی ده‌کهی. هه‌ر خۆتان. وایه؟

نه‌دی بۆ مات بووی؟ ببووره نه‌گه‌ر ئاره‌هه‌تم کردی.

وه‌لام: نکا ده‌کهم. ئیوه ببوورن. به‌ئێ، وایه شیعری کۆلان قسه‌ی دئی خۆمه به‌لام ئه‌و په‌یوه‌ندی یه‌م تا نه‌مه‌رو نه‌دوژی بۆوه. ئه‌رێ نه‌چینه سه‌ر باسی شیعەر؟

پرسیار: نه‌گه‌ر له بیرت بێ. منداڵی بووی سێ - چوار ساڵه. نه‌من هه‌رچی سه‌ول ده‌ده‌م به‌ره و دونه‌ی منداڵی بگێر مه‌وه به‌لام دیسان ده‌بێوه شاعیر و ده‌چیته‌وه سه‌ر باسی هونه‌ری و زانستی. مه‌گه‌ر باسی نه‌وت نه‌کرد که ده‌گه‌ل خوشکه‌کانت له‌و دیوی په‌رده‌ی ژووره‌که‌تان دانیشت بووی؟ مه‌گه‌ر نیویان نه‌نا‌بووی ژماره‌ سێ؟ ده‌ی دوا‌یه جیتان به‌ سه‌ر هاته‌وه؟ خه‌رجی مانی له نه‌ستوی کن بوو؟ هه‌رچی له بیرت ماوه بۆمان بگێر مه‌وه.

وه‌لام: که‌م وا هه‌بوو برسیه‌تی بگێشین، به‌لام بێ ناز بووین و هه‌میشه رهنگ زه‌رد و رهنگ په‌ریو. جگری دایک، خوشکی یازده ساڵانه و جیگری باب، کاکێ شازده ساڵه بوو. مانه‌که‌مان دوو زه‌وم و زۆر گه‌وره بوو. شه‌ش دیومان کری گرتی تیدا بوو و به‌ پاره‌ی کری ئه‌وانه ده‌ژیا‌ین. خزه‌که‌مان به‌ ده‌گه‌ن یارمه‌تیان ده‌دا‌ین. ئه‌و داها‌ته که‌مه‌ش به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد که خوشکه‌کانم ده‌رس بخوینن. هه‌ر من و کاکم ده‌رمان ده‌خویند. نیستاش دیمه‌نی

حهوشه مائه که مانم له بهرچاوه که ههوزی تیدابوو. داره...

...سیو و گون باخی بون خوش، ههوشه که مانه زاراندبووه و مائمان له گهره کی ناغا زه مان بوو، به شیوهی میعماری کون ساز کرابوو. هه یوان و ژیرخانی گه وهری هه بوو. دیوی نیمه زور گه وهره بوو، دهوراندهوری هه راقه ی سه رچه ماوهی له گیج بر دراو بوون و په نجه رهکانیشی به شیوهی عرووسی (ئورووسی) ساز کرابوو. سه ره وه یان که وانی و پر بوون له نه خش و نیگاری له دار ساز کراو. شووشه ی ورد وردی رهنگا وهرهنگی تی گیرابوو. به یانان به جریوه جریوی چوله که ی سه ر داره کان وه خه بهر دههاتین. خور که له په نجه رهکانی ده دا، نه وه هه موو نه خشه به رهنگی شووشه کان خویانه وه، ده که وته سه ر گیچی دیواره کان و له گه ل خوره تاو، به دهوری ژووره که دا ده گه ران یان دههاتنه خوار و له گه ل نه خش و گون فه رشه کان تی که ل ده بوون. له بهرچاوی خه یالاوی مندالانم دا، وینه ی ناسکه کیوی و کۆتره کان نه خشی فه رشه کان، له بهر تیشکی خوره تاوه که دا وه ری ده که وتن. ناو به ناو رهنگی سپی کۆتره کان ده گۆردران و هه ر تاوی رهنگی شووشه یه کیان ده که وته سه ر. به لام نه وه هه موو رهنگ و نه خشه، هه چیان جوان نه بوون. هه چیان رهنگی به زه یی و میهره بانیی دایک و بابیان پیوه نه بوو. مائه که مان زور سارد بوو. سن/چوار سال پاش نه وه ی که کاکم بوو به گه وهری مال، نه وه خانووه ی فرۆشت.

پرسیار: باسی بهر پیوه چوونمان ده کرد. هاوینان که له خویندن ده بوونه وه. ده گه ل کاکت کارت نه ده کرد؟

وه لام: چند هاوین، کاکم له که بابخانه کاری ده کرد یانی بلیتی سینه ما ی ده فرۆشت. خوشکه کانم کلاویان ده چنی و نه منیش به شه قام و قاوه خانه کان دا ده سوورامه وه وه ده مفرۆشتن. دوایه که چه کان فیتری ته ون بوون و فه رشیان ده چنی. منیش هاوینان ده چوومه دوکانی یه کیگ له خزمه کان کارم ده کرد. سائیکیش چوومه کووره خانه. زور ناخوش بوو. به لام به فهدر کاری به ره وه ما ی خوشکه کانم گران نه بوو، چون سه ره رای هه ول دان بو دا هاتی ژیان، به وه جهسته لاواز و دهسته بچکۆلانه وه، نه رکی گرانی کاری مائیشیان له نه ستو بوو.

پرسیار: به ئی. ده زانم! پیم وایه نه م نازاره له شیعریک دا رهنگی داوه نه وه. دیسان مات بووی. وه بیر چی که وتوو یه نه وه؟

وه لام: هه ر من و کاکم ده رسمان ده خویندن. له قوتابخانه، وینه ی منیان ده ویست بو سه ر کارنامه. روژی کاکم

ویندی مندایی خوی دامی بویان بهرم. بانگیان کردمه دیوی ماموستایان. مودیر بریک تووره بوو. چاویان له خوم وینهکه دهکرد و دهیانگوت نهمه بو خوت نیت و ویندی کاکته. نهمیش له ترسی کاکم نهمدهویرا بلیم وایه، هر دهگوت هی خومه و له شهرمان سهرم دادهخت. نهوانیش ویرای من چاویان له کهوشه گهوره و فش و فولهکانم دهکرد که چهنده له لاقم گهورهتر و هر لینگیکي دوو لینگ گورهویم تیی ناخنی بوو تا نه پووچیتتهوه. پاش ماوهیهک، مودیر گوتی: باشه برؤ بیبهوه، حاشا له وینهش.

پرسیار: نهو سردهمه دی که قوتابی بووی چ ناواتیکت ده دن دا هه بوو؟

وهلام: ناواتی نهو دهه؟

پرسیار: بهئی. چ ناواتیکت له دن دا بوو؟ وهک مندانهکانی نهو سردهمه نارزووی چ شتیکت هه بوو؟ نه سالانه دانت شی دهویست؟ توب؟ دووچهره؟ بهرگی تازه؟

وهلام: به مندائی قهتم بهرگی تازه نه بووه. ههمیشه جل و بهرگی کاکم ده درا به خهیات تا بوم چکوله که نهوه. نهویش به پیاوهتی خوی هلی دهو شاندهوهو پارچه رنگ به زیوهکهی ناوهژوو دهکردهوهو دهیدرووه. جا له بهر نهوهی به ناوهژووی دوورابووه، رنگی لیباسم قهت وه هی کهس نه دهچوو. جا مندائی وشیارش سهرنجیان ده دایه و دهیانگوت: دیاره خهیاتهکه ناشی یه و چهپ و راستی پارچه نازانی!

پرسیار: کهوا بوو وهکوو زوربهی مندالن که خهون به توب و دووچهرهوه دهبینن. بهلام نیوه هر خهوتان به لیباسی تازهوه ده دیت؟

وهلام: نهوهلا، زورتر خهونم به دایمهوه دهبینی. نارزهوشم هر نهوه بوو که دایکم بگه ریتتهوه. ناخر زور هه ناسه سارد بووم و ههستم به ته نیایی یه کی قول دهکرد.

پرسیار: دهتوانین بلین که شیعی لانهی بایه قوش رنگدانهوهی نازاردهکانی دهرووتته؟

وه لām: راست وایه. نهوه دووهه مین شیعرمه.

پرسیار: نه دی بۆ له ویدا کچیک... نه قشی سه ره کی ده گنیری؟

وه لām: نهو روژانه ی هوهه ل که زور بی نارام بووم و ده گریام، ده یانگوت: عه یبه، تۆ کوری. تۆ پیاوی، چۆن کور بۆ دایکی ده گری؟

پرسیار: جار ننگه تۆش بپرات به وه هینابی که عه یبه. کور بۆ دایکی په رۆش بی؟! هه ر بۆیه به زمانی کچیکه وه ههستی خۆت ده رسیوه؟

وه لām: نا، له بهر نهوه ی خوشکه کانم له من هه ژارتر بوون. روژێ خوشکی نیوهنجیم پرسى: نه رێ شریف! کاتی دهنگی ده رکه دی نه تۆ راناچه نی؟ چاوه رێ نیت نه گه ر ده رکی حه وشه ده رکیتته وه، دایکمان بیته وه؟ کول گرتمی، دلم پر بوو، نه متوانی جوابی بده مه وه.

پرسیار: باسی نه وه ت کرد که هه ر له مندالییه وه تا گه وه بووی. له ساتی دا نیزنی قسه کردنی ناسایت نه بووه. با بگه رپینه وه بۆ سه رده می ده رس خویندن. له قوتابخانه چۆن بووی؟ نیوانت ده گه ل مامۆستا کانت چۆن بوو. ده گه لیان ده وای و قسه ت ده کرد؟

وه لām: قسه چی، هه ر قسه م پێ نه ده کرا. قه تیش بانگیان نه ده کردم بۆ ده رس لپرسیینه وه. قوتابییه کی خراب نه بووم. به لām زمانم تیک ده هالا و نه ژنۆم ده له رزی. هه ر بۆیه نه گه ر مامۆستایه ک بۆ جاری یه که م و بۆ ده رس پرسینه وه بانگی کردبام، که ناوای ده دیتم، خیرا ده یگوت: برۆ دانیشه! ده تگوت گویی له دله کوته م بووه، ئیدی بانگی نه ده کردم وه. سانه کانی کوتایی قوتابخانه بوو که له لایه ن رادیۆ سنه وه، کێ به ر کتییه کی چیرۆک نووسی به رپه وچوو، له و کێ به ر کتییه دا سه رکه وتم و وه ک خه لات، دوو سه که ی زپرم وه رگرت. به رپرسی به رمانه ویستی به هوی نه و سه رکه وتنه وه، وت و ویزم له گه ل بکا و قسه کانم تۆمار بکات، به لām وه ها وه لانه په ته که وتم، ته نانه ت نه متوانی خۆشم بناسینم. ناغای موزه فزه ر که وه سه ری سه ریکی راوه شاندا. به لām ده کوتایی دا، هیند ده خۆم نووسام، تا توانیم نیوی خۆم و قوتابخانه که م بدرکینم.

پرسيار: كامه ماموستای قوتابخانه ی تو باختر بوو و توانی شوین له سر نیوه دابن؟

وه لوم: نه لبت هه موویان هه ر باش بوون، به لام ماموستاکانی سالانی کوتایی قوتابخانه م زوریان هان دام بو نووسین. رینوینی نه و هیان ده کردم که چ کتیبیک بخوینمه وه.

پرسيار: سر و بنی ولای پرسياره کت به دوو رسته ی کورت ویک هیناوه. ده ی جا نه گه ر بیره وهریبه کسی ده سکت له قوتابخانه هه یه. بومان ی بکیر هوه.

وه لوم: ماموستای پولی یه که می سه رته تاییمان خانمیک بوو. به لام ماموستاکانی دیکه مان هه مووی هه ر پیاو بوون. سه رته ی سال که ماموستاکان ده گوردان و پرسياریان له مندا له کان ده کرد و له نیش و کاری باب و بنه مانه ی قوتابییه کانیان ده کوئیبه وه، که ده گه یشته من، نیدی هیچ قسم پښ نه ده کرا و مندا له کان ی هاوپولم له جیاتی من ولای ماموستایان ده داوه و ده یانگوت: ماموستا؛ شریف دایک و بابی نیه، نه منیش هه موو جار ی پاش نه و قسه یه موچرکم به له ش دا ده هات و دلم ده گوشرا.

پرسيار: نازانم تا نه مړو زانست تا چ راده یه که له پیوه ندی نیوان و میشک و دلی کولیسه تده وه. به لام نه و په پیوه ندیبه هه ر له هه وه له وه هه ست پیکراوه. له خورا نه یانگوتوه: دلی ته نگه. دلی ده گیریت. هه ر وه کوو ده لین هیلانه ی هه ستی نینسان له دلی نه و دا چن کراوه له فولکلور و نه ده بیات دا. زورتر نیوی دن دینن تا میشک و بیر. ده ی جا باسی بیره وهری ماموستاکانت ده کرد.

وه لوم: بیره وهریبه کی نه و توم نیه. نه گه رچی ماموستاتانی ساله کان ی کوتایی قوتابخانه زوریان رینوینی ده کردم و بو نووسین هانیا ن ده دام به لام ماموستای پولی پینجه می سه رته تای یه که م که س بوو که بو نووسین هانی دام و توانای خومی پښ ناساندم. جار ی وهرزی به هاری دابوونن تا بیکه ینه بابه تی نووسینی نینشا، له پاش نووسین که نوره ی من هات تا بیخوینمه وه، هه موو مندا له کان ی بیده نگ کرد و سرنجی وانی بو گو ی دیری نینشای راکیشا و دوو جاریشی پښ خویندمه وه.

پیم واین، جیاوازی بووسراوه ی من له گه ل قوتابییبه کان ی دیکه ته نیا هه ر نه وه بوو، که گوتبووم هه موو وهرزی

هر جوانه و زستانیش ناوایه و پاییزیش ناوا. نهو ماموستایه به رحمت بی، زوری رینوینی دهکردم که پاشان هر نهو نامۆزگاریانهی وی بو هه موو سانه کانی خویند به کارم هات. به راستی هر له دلهوه خوشم دهووست.

پرسیار: چون ده زانی کچی دواپی کردوو؟ مه گهر پاش کوتایی هینان به خویند هر په یوه ندیت ده گهل نه پساند بووه. که ده فهر صووی به رحمت بی؟

وهلام: به ئی ده زانم که فهوتی کردوو و به داخهوه نهو سانهی نه گه یانده ناخر. له نیوهی ساڼ سا فهوتی کرد. باشم له بیره، روژی کاکم هاتهوه مائم زستان بوو، نه من نه خوش بووم و له بن کوردی گهرم دا نوستبووم. بانگی کردم و گوتی: ههسته، ههسته، ماموستاکهت کوژراوه! پیتم وابوو گالته دهکا و هر دهیهوئ بهو قسه جیگا و بانی نه خوشی به جی بهیلم. به لام دلم نوقرهی نه گرت و پاش ماوهیهک وهری که وتم و چومه مائی نهوان که له ناخری شه قامی سیرووس بوو و له مائی نیمه زور دوور نه بوو، که گه یاشتمه نهو گه رهکه، له دووروه دیتم که نهوه جه ماوه ریکی زور کوچه که یان گرتبوو. مندا له کانی هاوقوتابی خوم دیت که هه موویان به سووای فرمیسک چاوین سوور هه لگه راوه، ئیدی خاترجه میان کردم که هه واله که راسته.

پرسیار: له سر چی کوژرابوو؟

وهلام: پاشان که پرسیم، گوتیان: راسی پی خوش بووه و زور جاران ده چوو بو راوی، نهو روژهی له مائی خه ریکی خاوین کردنه وهی تفهنگه که ی بووه که له نه کاو فیشه کی له دهستی ده چوووه و وه خوی که وتوووه. به لام پاشان نهوه بوو به دهنگو و نهو قسه که وته سر زاری مندا له کان که نه خیر نهو رووداوه وا نیه، به لکه کوشتوو یانه. دیاره نهوانیش نهو قسه یان هر له گه وره کان بیست بوو که نهوه یان دهگوت که گویا له بهر هیندی بیر و رای تاییه تی خوی، زوردارانی سه رده می پاشایه تی هیرشیان کردوته سه رمائی و کوشتوو یانه. جا نیستاش نازانم لهو دوو قسه یه کینه یان راست بوو.

پرسیار: جا نهوه هر جه نابت نهو ماموستایه ت ناوا خوش دهووست یا هه موو مندا له کان؟

وهلام: هه موومان هر خوشمان دهووست. موبسیر که بریک له نیمه گه وره تر بوو هر روژیک باش کوژرانی ماموستا

پارچه ی رهش و چه پکینک گوتی سووری هینا قوتابخانه و میز و کورسی ماموستاکه مانى پى رازاندهوه. نهو زورتر له مندا له کانی دیکه، زور زیاتر به په روش بوو ق تا قه ده ری هه موو روژی چینیکى بو ده گریا. رهنکه به پینی ته مهنى ناگاداری زیاتری له سهر چو نییه تی ژیانى ماموستا و نهو رووداوه هه بووین که ناوا به کول بوى ده گریا و بوى به په روش بوو.

پرسیار: نهو رووداوه ده گریته وه بو چند سال له وه پیش؟ ناوی نهو ماموستایه ج بوو؟

وهلام: ده بیته سی و سی سال له مهربه ر، یانی زستانی ۱۳۴۴ و ناویشی خوا لیخوشبوو ئیره ج وه زیری بوو. نهو موبسیره ی که لاسیش که بوم باس کردی، ناوی جهلال زارعی بوو و مه دره سه که مان ناوی حیره ت سه ججادی بوو که له گه رکی ناغه زه مانه و ئیستا که نهو قوتابخانه یه لهو شوینه نه ماوه له جیگایه کی تره.

پرسیار: باشه نهو ماموستایه تان بو وا خوش ده ویسته؟

وهلام: له بهر زور شتان. دئسوز بوو، تووره نه ده بوو، ناگای له قوتابییه رهش و پروته کان بوو، ته نانه ت که ره سه ی نووسینی بو وه رده گرتن. زور جوانی دهرس ده کوته وه. فیری ده کردین قوون بیر بکهینه وه و هه رچی ئینسانه خوشمان بوئ. باسی نه وه شم کرد که بو دهرسی ئینشا زور یارمه تی داین، به تاییه ت به منه وه زور ماندوو ... بوو.

به شی دووهه م

پرسیار: هیچ بیره وه ری به کی تاییه تی و یا نووسراوه به کی له باش خو ی به چی نه هیشت؟

وهلام: نهو پوژانه، مودیر و ماموستاکانی دیکه ش نه م پرسیاره یان لی ده کردین و ده یان کوت نه ری هیچی نه ده نووسی و پاشان ده نیو کووره که ی باوی و بیسووتین؟ به لام نیمه هیچمان نه دیبوو.

پرسیار: مهبستم نه وه بوو: له سهر ته خته ره شه که ی سهر دیواری که لاس. دهس خه تی به چی نه مابوو؟ یانی نه و فیبری نه کردن (نا - وینه ی نازادی؟)

وهلام: نای له شوره لایو نم دهوره! خو ته وایو ته نراوی ژیانمت ریشال ریشال کرده وه پیاو... جه نابت له خال و به نگه ده گهری یان تان وپوی شیعره کانم دهرده کیشی؟ باشه، ههیدی نیه! کاری رۆژنامه گهری ههر وایه! نیستا تو (سواره) ی و نه منیش پیاده! نه ری، یاسی شاعر نه که یین؟!

پرسیار: ههر چی نامازت به میهره یانی کرد. به لای منه وه کورت بوو. ینم خوشه به وهردی و به ریلدوتر یاسی لایه نه کانی دیکه ی خوشه ویستی بکه ی.

وهلام: مروّف، له سهره تاي ژيانی مندائیدا، ده گهل هه ناسه و بزوی ژيان، بو بهرده وای ژيانی ناسایی خو ی، پیویستی نیجگار زوری به میهره یانی و خوش ویستن له لایه ن دایک و بابه وه هه یه. بی به شی له م پیدا ویستی به گرینگ و ناسایی به، ده بیته هو ی بریندار بوونی رۆح و مروّف تووشی دهردیکی له بران نه هاتووی بی هه توان دهکا و نم توونیه تی به بی پرانه وه، ده بی به هو ی نه وه ی که نه و مروّفه، هه ست به وه ی بکا که هه میشه سه رگه ردان و چاوه روان و بی نارامه، به شوین خوشه ویستی دا و به کویره ریگاکانی تاریکی دا ری ده بریت و ده یه وی به ههر شیوه یه ک، تاسه و توونیه تی بشکی. جا له درنژی نه و ریگایانه دا، جارنا جار تووشی ناماناجی دی، جار جاریش ههر هه واری خالی به و هیچی تر...

پرسیار: یانی چی هیندی جار تووشی نامانجی ده بی و هیندی جار نابین؟

وهلام: مهبستم نه وه یه که نه و رۆحه برینداره، هه میشه باوه شی ناوه لایه و چاوه نواری نامیزی گهرمی میهره یانی راسته قینه و خوشه ویستی دایکانه یه، تا نه وه ی که سهری له سهر شانی دان و نارام بگری. زور جار...

... تووشی ده بی؛ به لام دوا یه ده زانی که درۆیه، فریو دراوه؛ نه و میهره یانی به، ههر روانه ت بووه. له په ناشه وه، زور جاریش تووشی ده بی و نۆگری ده بی. جا کورته ی مهبستم نه وه یه، که له هیج کات و وهرزیکی ته مه نی دا، تازی ئیدی نه و توونیا یه تی به ناشکی و نه و تاسه یه ههر بهرده وامه...

يادىڭ ئە شاعىرى نىشتىمانىپەرودى كورد مامۇستىنا شەرىف حوسىن پەناھى

پرسىيار: بەئى! تىڭگەشىم. مەبەستت نەوۋە: نەگەر كەسنى بە مىندالى ئە شىلەي شىرىنى خۇشەويستى دايىك و باب تىر نەگىرى. نىدى بىسەمەرە! تازە. دەروونى تەزى خۇشەويستى و دلۇغانى نابى!

وئەلەم: بەئى، واىە! تازە ئەو كەلئىنە پىر نابىتەوۋە. ئەو گىرىيە دەبى بە گىرى پوچكە و قەتئىش ناكىرتەوۋە...

پرسىيار: نەگەر ئەو بەسە پەيوەند بەدەينەوۋە بە جەنابت. ئەو بابەتە جۇن لىكەدەدە پەوۋە؟

وئەلەم: بەو توونىيەتى بەردەوامە، جارى تووشى ئالۋگۆرىكى رۆحى بووم. تەمەنم ھەژدە سال دەبوو؛ يانى رووداوى، وەكوو سىلاوى، ئە ناكاو ھات و بەرەو دەرياي شىعەرى بردم. ئەو رووداوۋە، دىمەنىكى خۇشەويستى بوو كە تووشى بووم و نىدى ھەر ئەوۋە بوو بە شىعەر. يانى پاشان، ھەر ئەو رووداوۋە، گەلئەي تەواوى پاشماوۋە ژيانى بۇ دارىشتم...

پرسىيار: باشتر واىە. پىرى شى بىكە پەوۋە! جۇن ئە ناكاو ھات و گەلئەي تەواوى ژيانى بۇ دارىشتى؟!

وئەلەم: بەگىشى، مروقى، چ كور بى و چ كچ، بۇخۇ بەتەنيايى مروقىكى ناتەواوۋە! بەبى ئاوالئەكەي، تەواو نىە و ئە مەوداى تەمەنى ژيانى تەنيايىدا، بەشوين نىوۋەكەي دىكەيدا سەرگەردانە و لىي دەگەرئ ئەوكاتە كە ئاوالئەكەي دىتراوۋە، ئە "كوت" دەردەچى و ھەرىكە ئەوان دەبنە مروقىكى تەواو و ئەوۋە بەدواوۋە، بەشى دووھەمى ژيانىان دەستپىدەكا...

پرسىيار: وئەلەمكەت بوو بە باسكى زانستى و داوئىنى زۇر كەسان دەگىرتەوۋە! ئەو رووداوۋە كاتىيە. بەسەر زۇربەي زۇرى مروقىكەندا دى. بەلەم دەمەوى نەگەر بىرى. جىياوازى بەشەكەي خۇت. يانى خانە تاپبەتىيەكەي. دەركەوئىت و بىرىتە وئەلەمى پرسىيار كەم!

وئەلەم: شتىكى روونە؛ مروقى كە ھەژدە سال چاوەروانى مېھرەبانى بى و بۇخۇشى ئەزانى كە بىبەشى ئە ناز و ئامىزى گەرمى دايىك و باب، ئەكاتى خۇيدا، رۆحى ئاوەھا بىرىندار كىدوۋە و بەجارى، كانىي مېھرەبانىي بۇ بۇتە تراويلكە، جا ئەو جانەدا كە سەرچاوەي خۇشەويستى ئە چاوى گراوئىكەدا دەدۆزىتەوۋە، ئەو توونىايەتىيە، ئەو پىنداويستىيە گىرىنگە، واى ئەدەكا؛ تەواوى دونىاكەي بىبىتە ئەو كەسە... يانى خۇشەويستى ئەو گورچوۋبىرتە،

گه پرموگورتره. چونکوو نهو خوښه ویستی، ته نانهت که لینی چوڼ وهوئی میهره بانئ دایک و بابیشی بو پر کردو ته وه. جا که وایوو، نهو نوگری یه توندوتیز تره، چونکوو نهو دی که له مندانئ دا ونی کردبوو، نیستا دوزیوه ته وه. نهو نهوینه، ته نیا ناگه ریته وه سهر تینی لاوتی! جا ناشکرایه نهو هیزه، روچی مهندی نهو مروقه، چوڼ دهه ژنی! رهنکه به رواهت، نهو پیوهندی یه دوورادووره و نهو دونیا شیرینه، ناکاریکی لاوانه بی! به لام نه گهر له نه کاو تیک بچی، ده بی نهو بابه ته چوڼ لیک دهینه وه؟ بلین نهو کوره به ته واوی تیک ده رووخی و شوین له سهر روچ و گیانی داده ئی؟ یا دهی هه ژنی و دهی گوړی و دهی کا به مروقیکی جیاواز له هاوته مه نه کانی؛ واتا دل ناسکتر، خه یالاوتر و تینووتر به خوښه ویستی یا هر ناویکی دیکه کی که نیوه پیتان باش تره له سهری دابین...

پرسیار: جا کورت و کرمانجی بهرموون: دهی کا به شاعیر و نهها! به لام به راستی. دایران و پسانی نهو پیوهندی یه. بو نهو مروقه. جهر گبره! دپاره که رووخانی کوشکی مانیفه و میهره بانئ. له تانی لاوی دا. دهو همل و مه رجهدا که نیوهی تن دا زیاون. زور دزوار بووه! کانی نهو دونیا شیرینه که تازه دهی هه ویست چوڼ در بکا و بهری هه بی. تیک ده قرمی و به وینهی بۇرکانی که هه ژده سانه خو دی ده خوانه وه. سهره ل ده دا و بهر هه می نهو بۇرکان و گوړان و نانارامی یه. ده بی به شاعر. دوا یه چی؟!

وهلام: دوا یه ش به وینهی چه خماخه ی چرایه کی نه فسانه یی ریگای ژیانئ بو روون کردمه وه. به لام نه گهر چی نهو هونه ره، هه تا نه مرو، ههر به رهو هه ل دیران و سارای چه ره سه ری بردووم، هیشتاش له قه ده ره گیانم، خو شم دهوئ یه وتهی خو تان، ژیانیشم کردووه به قوربانئ چاوی جوانئ شاعر...

پرسیار: جا باشه؛ یانی ههر نهو سه رده مه. کانیله ی شاعر له دروونتا هه ل توئی؟ یا پاشان؟!

وهلام: به ئی! رهنکه ههر نهو روژانه، یانی له باتی نهو گراوه، یان به شوین نهو دا، ئیدی شاعر خوش ویست و بووم به نوگری شاعر، که ئیدی نه توانئ به یه کجاری لیم زیز بن! ههر پاش دوو روژ له دوا ی نهو رووداوه تاله، واتا نهو لیک دایرانه، که به جارئ په شوکاندمی، شهوی زورم هه ست به وهی ده کرد که ده بی شتیک بنووسم و نیازم به نووسینه. یه که م جار بوو که هه ستیکی وام له خو م دا به دی ده کرد. جا چ له باری روچی یه وه، چ له باری نووسینه وه... نهو شه وه، یه که م شاعر نووسی. یانی وشه کان، دهسته دهسته وه کوو هیرشه دهسته ی په پووله،

به دهم سه ماگردنه وه، دهاتن و له سهر دهفته ره که م دا، به ریز دهنیشتنه وه بی وهی هه لئی بدم، بی وه پاره ستم و بییری لی بکه مه وه بخوشم زورم پی سهر بوو که چون ناوا به دوا یه کدا، نهو خه یال و ناههنگ و سوزه، دهبوون به وشه و به پیچه وانهی نامه نووسین و وتار و شتی وا، بیرم له هیچ دیریکی نه ده کرده وه! به کورتی، وشه کان دهاتن که بیان نووسمه وه...

پرسیار: نهو شیعرت بلاو کرده وه؟ یانی له ملوانکه دا و یا... به جابت که یاند؟!

وه لآم: پاش هه وتوویه ک، یه کی له دۆستان، نهو شیوری به نیوی (ناشنا) بو رادیو سنه نارو پی شوازیلی لی کرا، چهن جاریش خویند رایه وه. به لآم به زاروهی نه رده لانی هونراوته وه. دوایه چهن دیریکم پاش گورینی زارواکه ی له شیعری (هه لآه) و (په پوولهی خه یال) و (ملوانکه ی شین) دا جی کردوته وه، نه لیه ت به شیکی زوری هه روا ماوه و بلاو نه بوتته وه...

پرسیار: که و ابو. دینه وهی سهر جاوهی خۇشه ویستی و نهوین داری به شوین تینوویه تی هه زده سالهی میهره یانی دا. دنیای لاهه تی شیرین کردی و به تیکه چوونی نهو پیوهندی به دوورادووره. تیکی رووخاندی. نه مه به لگه یه کی بهر جاوه. جا خۇت بیت وایه چی کردنی دنیای ناوا دروسته؟

وه لآم: نهی چون دروست نیه! نه وهنده به کوچه و کولانی مندالی و لاییتی دا هینات و بردم، شه که ت بووم و نه وهی لی ده گهری، درک اندم! نیدی چون هه لیه و دروست نیه!!

پرسیار: له بهر نه وهی به هه لیه ده زانم. چون به لگه ی بهر جاوترم دیوه ته وه. رهنگه بی نه وهی که خۇت بزانی. له ته و او ی ته مهنت دا هه ولت داوه که بی دهنگی به سامی نهو سالانه بشکینی. له مندالی دا. کهس فیری قسه کردنی ناسایی نه کردی. مه گهر له ته و او ی ساله کانی قوتاب خانه دا له گه ل دهر برینی رسته یه ک دلت نه لهرزی؟ که و ابو. هه ولت داوه نهو که لینانه پر که یه وه. یانی ویستوته لانی کم. زمانی که نه مه که ت. شیرین راویژ و پارا و بی. بیت وایه و بی؟

وه لآم: زور سهره نیستا زانیم بوچی ده لئین؛ خامه گهرانی گوقاران، به راستی شاعیر به زینن! چهند بابته و خالی باشت پیدا کرد! به لآم ده توانم هه ره نه وهی بلیم که له نیوان نهو خانه تایبه تی یانه دا، ته نیا یه کیان ده بیته به لگه، بو چوونه ژووری دنیای شاعر، هه رچهند بخوشمان نازانین کامه یانه... چونکوو کاریکی زور ساده نیه. له

شوننی وا، دهبی کارناسه کانی به نه زموونی مروقناسی و رهوان ناسی قامکی له سهر دابننن و بلین نهو خالهیه...

پرسیار: بهرچاوترین رووداوی ژبانی نه دهبی نیوه چیه؟

وهلام: ناشنایی له گهڼ شاعر و که سایه تی ئینسانی و نه دهبی مامۆستا هیمن بوو. دیاره نه گهر نهو به خته وهری بهم تووش نه بوو، شاعره کانم له نیو گائته و گه پی کوره جیرانی بی نه زموون دا ون ده بوو و چاپم نه ده کردن. رهنگه ههر ږنگای هونه ریشم نه گرتبا. ههر نهو خومی به خوم ناساند...

پیم وایه تا نیره یاسه که مان. یانی نهو هه موو پرسیار و وهلام و شی کردنه وهی نه مړو. که له سهر ژبان و دهر یاره ی شاعره کانت کردمان. مامۆستا هیمن له چوار وشه ی رسته یه کدا. له پیشه کی (ملوانکه ی شین) دا پوخت و ساراو فهرموویه تی: (کون و کوی دهر وونی خونی)... رای خوت له م باره وه چیه؟!

وهلام: به راستی وایه! ده بوو زانیباشی. بوخوم زورم پی سهر بوو نهو دهفته ره شری پر له هه نهی لایکی لایکی کوردی نه زانی بی نه زموون، چیی تی دا بوو که مامۆستا هیمن دیووی و ههستی پی کردبوو، به لام خاوه نه که ی، و دهر و بهری نه یان ده زانی؟! یان بوچی ناوا هانی دام و په نهی لی کردم بو چاپ کردن یان؟! فارس کوته نی (نه وهی لاوان له ناوینته دا ده یینن، پیر له خشی کال دا ده یینن!) به راستی چونی ده زانی که نهو به ره هه مه کرچ و کانه، ناوا پیشوازی لی ده کری؟!!

پرسیار: مه به ستان له پیشوازی چیه؟

وهلام: نه گهر یه که م جار ملوانکه بلاو کراوه، بی پسانه وه چوار جاری دیکه ش له چاپ درایه وه. یانی بوو به پینج چاپ که سهر جهم بیست و سئ هه زار دانه بوو... دوایهش بی ناگاداری و ره زامه ندی خوم، ههر بهو هه نه و په نهی چاپه کانی هه وه نه وه، هه روا که خوتان سهرنجی نمونه کان تان دا، په ییتا په ییتا به ههوت چاپی جوړ به جوړ، به ناته واوی بلاویان کردووه ته وه. ههر پاش سائیک بلاویونه وهی ملوانکه، هونه ره مند لی هاتوو "مامۆستا مه زه هری خالقی" پینج شاعری نهو به ره هه مه ی بو گورانی و مه قام هه ل بژارد و پاشانیش هونه ره مندانی خوش خوانی دیکه ی

کورد، پتر له سی ناهه نگیان له شیعره کانی نهو بهرهمه ساز کردوو که پیم وایه هه ریهک له وانه، بوخویان جوړی پیشوازی بن...

پرسیار: باسی نیش و کاری خوی بو نه کردین!

وهلام: پاش دوازه سال دهرس خویندن، له بهر نه وهی که خهرج و بهرچی زانکوم نه بوو، نه م توانی دریزه به خویندن بدم! له دایره ی بنه مائه هه ژاره کان دامه زرام و چارده سالان، کارم یارمه تی کومه لایه تی واته (مددکاری اجتماعی) بوو. به داخوه، ماوهیهک نهو دایره به نرخه، هه ر ناو و پوآله ته که ی ما! نه منیش که ناوام دیت و له لایه کی تریشه وه، سه ودا ی کاری فهره نگی و هونه ری یان خستبووه سهرم، به یه ک جاری نهو دایره دل سارد بوومه وه و به جیم هیشت و نهوی دهر یاز بووم...

به ئی! ده توانم بلیم ویستم لاسایی ماموستا هیمن بکه مه وه. به لای خومه وه بریارم دا نه وه نده ی ته مه نم ماوه، قوئم هه ل مالم بو په رمی هونه ره کانی دیکه ی کورد. ویستم ناواته کانی ماموستا هیمن به جی بینم! هه ل بهت، بناغی نه م بیر، نه وه بوو که هیندی له دوستانی نه ده بی، زوریان کوت نه تو برو، نیمه پشتیوانین! زوریان کوت ده بی جوولانه وه یه کی هونه ری و نه ده بی بخریته ولات. سالی ۱۳۶۸ پاش سه ولینکی زور، به پوآله ت بووم به بهرپرسی به شی هونه ری ناوه ندی فهره نگی و ئیرشادی مه هاباد. به رده وام، نهو کارم دوو سالی خیاند. ته نیا له به شه کانی خهت و شانوگری و موسیقادا بریک سهرکه وتم! نهو ده ی؛ شه پکه، توند و که ل، به موو به ند بوو... نه م ده زانی نه گه ر پیوا بوخوی خاوه ن ده سه لات نه بوو، تاوی له بیشکه ی نازادی رای ده ژینن و تاوی گوچانی ناتاتورکی بو هه ل ده گرن! داوای دامه زانی نه نجومه نی نه ده بی سه ربه خو و ده رکردنی گو قاری کوردیم کرد...

سه رتان نه نیشینم؛ دیقیان پی کردم و دهر یان په راندم! نه و جا، پشتیوانه کانم له دووره وه پی ده که نین... ته نیا قازانچی نهو دوو ساله م، نه زموون وه رگرتن بوو که له راده ی بی ده سه لاتی خومان گه یشتیم! هه ر به شوین مندا، کوره کانی دیکه ژیرانه چوونه مه دیدان و نیوه ی مافه کان یان وه رگرت. به لام نهو ههوت سال تی په ریوه و هیشتا ژماره ی یه که می نهو گو قاره، هه ر به ریویه و په نگه هه ر به ریوهش بی! به ره می باخی نهو نه نجومه نه، که یه که م پشتیوانی پیش که وتی زمانه که مانه و هه می شه رازینه ره وه ی چاپه مه نی یه کانه، به لاره ملی ناراسته ی گو قاره کانی

دىكەي ولات دەكرى تا ئەو خەلەوخەرمانە خۇرايىيە، چەندەي چاپ چەندەي چال بكرى...

له نىووى سالى ۱۳۷۰ بەو لاوه، دەقتەردارى قوتابخانەم.

چەرمەسەرى نان و دەرمەن، يەككى له كۆسپە گەورەكانى رىگاي هونەرم بووه. سەرەراي كارى دايره يا قوتابخانە،
پازدە سائە خەرىكى ئىشى دارتاشىم و بىپسانەوه حەولم دوا...

رەنگە ترسى له دايره و دەدەرنان و هەروەها مەعاشى كەمى كارمەندى و دەسكورتى و گرانى ئەم چەن سائە، هانى
داوم بو ئەو كارە! زۆر جار، له چىنگى قەرزوقولەي رىگار كردووم. له دارتاش خانەكەم دا، كرىنوشم بو دارگوئىز
بەردووه و سەرم بو زەختى و سەختى ژيان دانەنوانلووه! گۆران كوتەنى (شىعەرم نەفرۆشت بو نان!). له نىيو
تەپوتۇزدا ژياوم و رىزى پىنووسم راگرتووه...

پرسىار: لەبارەى ژيانى هاوبەشى يەوه، هىچ نەگىراوه!

وەلام: له تەمەنى بىست و نو سالى دا له شارى مەهاباد، ژيانى هاوبەشىم دەسپىن كرد. خىزانم، ناوى
(مەعسووم)ە. جودا له ئەركى كابانەتى و هاوزمانى، بە دل سۆزى و مېهرەبانى، بىرك له خەمەكانى بىدايكىي بو
قەرەبوو كردوومەوه. سەمەرهى ژيانى هاوبەشىمان، تەنيا كورپىكە بە ناوى (گۆران)كە ئىستا چارده سالى تەمەنە.

پرسىار: يەكەم ترووسكى خولقانى شىعەرتان، چ سەردەمىكە؟!

وەلام: پىموايه، له بەشى لىكدانەوهى شىعەر و ژيانم دا، ئەو پرسىارەم وەلام داووتەوه. له تەمەنى هەژدە سالى دا،
رەنگدانەوهى رووداوىكى عاتىفى، كە زۆرى كار لەسەر دلەم كرد و شوئىنى لەسەر هەستم دانا، دەتوانم بلىم؛ يەكەم
ترووسكى شىعەرم بوو.

پرسىار: هەز دەكەم بزەنم كە نىوه چۆن دەروانە شىعەر؟ نەخشى شىعەر لەسەر كۆمەل چۆن دەپىنن؟

وهلام: شیعریش وهکوو هونه رکانی دیکه، پنداویستی رۆحی مرۆقه! شان به شانی هونه ری موسیقا، له نیو جه ماورددا پهری گرتوو. له باره ی شیعره وه، رسته یه ک هیه، ده ئین (شیر، تایبته به گهلانی دواکه وتوویه و کومه ئی پیشکوتوو، لایه نگری شیر نین!). به رای من، نه و قسه یه هه ئیه! نازانم کیه زانی ئهاتوووم نه م رسته یه ی دارشتووو یا چۆن نه و بابته ی تافی کردووته وه؟! چونکوو نه گهر مرۆقا، له به رانه ری خه لکه وه، قسه یه کی کرد یا رایه کی دهربری، ده بی وته که ی راسته وخۆ پشتیوانی زانستی هه بی. لانی که م ژیرانه بی!

پرسیار: به لکه ی نیوه چیه بو هه ئه بوونی نه و قسه یه؟

وهلام: نه وه ده گهریته وه بو راده ی مرۆقایه تی یا لاواز بوونی ههستی مرۆقایه تی نه و کومه ئه. له دونیای پاره داره کاندا، له میژسانه، مرۆقایه تی کوژراوه، گهرچی له سه ر خا که که ی، په یکه ره ی نازادی دانراوه. له وی ههستی مرۆقایه تی کال بووه ته وه و به ره و نه مان ده چی. شیعریش بو مرۆقی کومه ئیکی به ههست و عاتیفه یه. وا نیه؟ نه وانه که نانی سه ر سفره که یان، به خوین رشتنی ئینسانی جیهانی سیهه م به تالان کردنی خه زینه و داها تی ولاته هه ژاره کان دابین ده که ن، شیریان بو چیه؟! بوچی مه گهر نه و هه موو هاوار و خوین و سووتان و ویران کاریه، به گه لالی خوین ده خولقی، ههستی وانه ده بزئوی؟! جا چۆن شیر، دئی وانه ده له رزئنی و ده یان بزئوی. که و ابوو؛ بزئی مرۆقایه تی! بزئی شیر!

ئینسانی رۆژئاوا، به دهنگی سازی، یا خه یالی ناسکی هونه ره مندئ، جا له هه ر به ره میکی هونه ری دا، چ وینه ییکی بایه خدار یا شیریکی له بار، دئی داده خورپن. خوینی مرۆقایه تی وه جۆش دئ و نه و هونه ره ههستی ده بزئوی. له بیرمان نه چی که له ولاتانی پیشکوتوو دا، ئینسانی راسته قینه ش هه ل ده که وی. هه روا که له نیو خۆشمان دا، مرۆقی بی ههست، به ده گهن هه ل ده که وی.

به بریای من، هه بوونی ههستی مرۆقایه تی و تی گه یشتن له ناخی هونه ر و ههست به نازاره کانی مرۆقا، سنووری نیوان مرۆقایه تی و درن دایه تی یه. جا پاره داره بی خه مه کانی ولاتانی پیشکوتوو له بهر نه وه ی که هونه ر به ته رازووی دۆلار هه ل ده سه نگینن، پییان وایه؛ شیر، تایبته به گهلانی دواکه وتوویه! به لام ئینسانی جیهانی سیهه م، هونه رکه ی به پیوانه ی ههستی مرۆقایه تی هه ل ده سه نگینن و سه ری کاسی به سینه ی شیروه ده نی، له

زیندوو بوون و خورپەیی دئی مرقۆقیەتی خاترجەم دەبی و شەکەتی ساتیکی پئ دەجەسینیتەووە. ئەگەر ئەو تاریفەیی کە مامۆستا هەژار بۆ شیعری کوردی، سەرنجی بەدین، ئەم مەبەستەمان، ئاشکراتر دەبی. مامۆستا فەرموویەتی: (شیر ئەوویە کە شوین ئەسەر مرقۆقی بەهەست دابنن)! ئەی کۆتوو مرقۆقا، فەرموویەتی (مرقۆقی بەهەست)! ئە ولاتی خوشمان دا، هەر وا کە ئاماژەمان پئ کرد، مرقۆقی بی هەست هەل دەکەوی. ئینسانی وا هەییە؛ دژ بە جەماوەرە کە رادەووستی و شاعیریکی هەل کەوتە پەسەند ناکا! دەئ شیعری ئەو شاعیرە، هیچ نیە! زۆر جار بیستوووە؛ خاوەن رایان، بە سەرسوورمانەووە کۆتوویمانە (چۆن هەل ئەکەس ئەو شاعرانەیی بەدئ نیە! چۆن ئەو شاعیرە پەسەند ناکا؟ دیارە ئەو کابرایە درۆ دەکا و خۆی هەل دەکیش، مافی ئەو شاعیرە ئە بن پئ دەئ، بۆ ئەووی بۆخۆی سەرگەردنن بئیندتر دیاری بکا)!

بەلام مەن پیم وایە بریکیان درۆ ناکەن. ئەوانیش مرقۆق، بەلام مرقۆقی بەهەست نین! ئەوانەن کە مامۆستا هەژار ئیشارەیی بۆ کردوون. پئی ئەو تاقمە دەگریتەووە کە بەراستی شیر، شوین ئەسەر دئی بەردین و رەقی ئەوانە ناکات، چون هیچ هەستیک دەخویمان دا شک نابەن...

پرسیار: ئایا چوارچێوەی بەرتەسکی وەزن و قافیە و قونل و قەرازەیی کلاسیک. هەبەری رۆبەری وشەیی نیوە رانەووستاوە؟ ئایا شیرەکانی ملوانکەیی شین یا شیرەکانی "بەیلانە" ی نیوە. هەموو بە نیوەی کلاسیک؟

وەلام: شیرەکانی ملوانکە و شیرەکانی دیکەش، بەشیکیان برگییی یا پەنجەیین و بەشی زۆریان عەرورین کە ئەم کورتەبەسەدا ناگونجی. بەلام هەرگیز هیچ کام ئەو بابەتانەیی ئاماژەتان پئی کرد، ئەمپەری کاری هونەریم نەبووە. ئیستا بووتە داب، دەئین "کۆت و زنجیری عەرور و قافیە"! عەرور و قافیە، ئامراز، ئامانج نین! زمان، کەرەسەییە، ئامانج نیە! ئەو بابەتانەیی ناوتان برد، کەرەسەیی پیروزی شیرن، ئەبەر ئەووی کە پیوەندیان بەو هونەرەووە هەییە. پەیکەرەیی ئە مەرەپ داتاشراوی دەییین کە ئە مەیدانی شارئ دانراوە، ئایا دەکری ئیمە ئەو کارە هونەرەندانە و بایەخدارە، پەسەند نەکەین، تەنیا ئەبەر ئەووی ئامرازی تاشینی بەردەکە، تەشووی ژەنگەهیناوی نالەبار بووە؟! یا ئەبەر ئەووی هونەرەندانە کە مائوو کردووە؟! جا با شوینی تەشووەکەش بە پەیکەرەکەووە دیار بی. ئە هەل سەنگاندنی هونەرەکەدا، بۆچی دەبی ئەو ئامرازە ئەبەرچاو بگرین و ئە پەنای پەیکەرەکەیی دابننن؟! ئەگەر چوارچێوەی کلاسیک بەرتەسکە، بۆچی بۆ حافظ یا نالی، ئەووەندە بەرین و

شیرینه؟ شویندانان و بایه‌خی شاعر، گرینگه، نه نامراز و که‌سه‌ی خولقاندنی به‌ره‌م! پیم وایه، له‌م دهرفته‌ته کورت و باسه‌ناته‌واو‌ده‌دا، له‌م چهن و‌ته‌یه، مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌پینکابن! له‌و شتانه نامرازن، به‌لام نامرازی شاردراوون، که‌سه‌ی نادیارن. یانی له شاعرکه‌دا نابینرین. ته‌نیا هه‌ستیان پښ ده‌کړئ. زوړیش قورس و ناله‌بار نین! که‌وا‌بوو، موسیقای شاعریش، نامرازیکه؛ له‌پیش‌دا شاعیر، به‌و ناهه‌نگه سیراوایه، مه‌لی خه‌یانی هه‌ل‌ده‌فرئ، له‌وجار‌راوی وشه‌ی پښ ده‌کړئ. پاشان، هه‌ر به‌و ناهه‌نگه له‌پیت سازکراوه، سه‌رنجی خوینه‌ر و گوئی‌گر‌پاده‌کیش و نارامیان ده‌کا و خه‌یالیان له بی‌ری دیکه، خاوین ده‌کاته‌وه و ناماده‌یان ده‌کا. جا ورده ورده قسه‌ی خوی ده‌کا و په‌یامه‌که‌ی پاده‌گه‌یینئ. نیمه به ده‌نگی موسیقای سازی، موچرکمان به‌له‌ش‌دا دئ، به‌لام له‌گه‌ر له‌و موسیقایه به پیته‌کان خولقابن، چون ده‌بئ بلین (کوټ و زنجیر)؟! له‌م قسانه، زاربه‌زار هاتووه، بناغی زانستی نیه، یانی به شیوه‌ی ئی‌کوټینه‌وه له‌نیو خه‌ل‌ک‌دا...

به‌گشتی تاقی نه‌کراوه‌ته‌وه، رای خه‌ل‌کی و بیرو‌رای جه‌ماو‌ره نه‌خراوه‌ته به‌ر گه‌ل‌له‌ی ئی‌پرسینه‌وه‌ی گشتی. ویستی خه‌ل‌کم وه‌به‌رچاو نه‌گیراوه. به‌چی‌را بزاین کام شاعر که گه‌ل‌په‌سه‌نده و خه‌ل‌ک، پیتی خوشه؟ جا له‌وه‌یه که باب‌ته‌که، پیوه‌ندی هیه به له‌زمونی تاکه‌یی و سه‌لیقه‌ی تایبه‌تی دانه‌ره‌که‌ی. ها‌کا بوو به چهر‌خ، که له‌م شو‌رشه فه‌ره‌نگی‌یه ده‌س‌پښ‌کراوه و هیشتا له گه‌ر‌ماو‌گه‌رمی بیرو‌را گوړینه‌وه‌داین. له‌وه چهر‌خیک ته‌واوه، کوټ و زنجیری موسیقای شاعر و عه‌رووز له ده‌ست و پیتی شاعران کراوه‌ته‌وه، به‌لام جه‌ماو‌ره‌یش چاوه‌رپی له‌وه‌ن که شا‌کاره‌کانی شاعر پی بخولقن. تازه خاوه‌ن‌رایان بویان ده‌رکه‌وتووه چ زه‌بری‌کی رووخینه‌ریان له هونه‌ری موسیقا داوه. له‌و روژه‌ی کوټ و زنجیری عه‌رووز و قافیه‌یان پساند و دیارده‌ی شاعر پی هاته مه‌یدان، بی‌ریان له موسیقا‌که‌یان نه‌کرد‌بووه‌وه.

بوچی موسیقا ده‌بئ هه‌ر خه‌یانه رووته‌که‌ی ت‌دا بی؟ له‌دی په‌یامه‌که‌ی چی؟ گه‌وره‌ترین هونه‌رمه‌ندی بلیمه‌تی موسیقای ئیرانی یانی (شه‌جریان) له‌م زه‌مانه پرن‌ازاره‌دا، ناچاره له مه‌قامه‌کانی‌دا شاعر و دهردی هزار سال پیش بکاته به‌سته و ناواز. نه‌ده‌بوو له‌و هونه‌ره به‌رزه، له‌وینه‌ی دهردی لای به‌ره‌ی له‌م‌رو بوايه؟ باسه‌که چوو بو لاری... له‌م هه‌ویره، ناوی زوری ده‌وئ، هه‌ر به‌شیک جی‌گای باسیکی دوور و دریزه و پرسیاره‌کانی ئی‌وه‌ش هه‌مه‌ره‌نگن...

پرسیار: نیلهام، کهرهسه ی بنه رته شاعیره. تاریخی نیوه بو نیلهام چیه؟

وهلام: بوخوت دهزانی کهرهسه ی بنه رته شاعیری، دلیکی ناسکه، بیریکی قووله، چاویکی تیژ و دوورینه.

نیلهام، له بناغه دا، وشهییکی پیروزی نایینییه. عه رهب و فارس هیناویانه ناو نه ده بیات. نه گهر به و مانا که له ناییندا هیه تی، که لکی لئوه رگیری و بریتی بی له په یامیکی نهینی ناسمانی، هه رگیز له شیعردا شتی وا نیه! نیلهام، به و مهرجه ی له شیعردا دروسته، که به مانای "دل دا هاتن" بی. نه ویش له دروونه وه، نه ک له ناسمانه وه! که و ابو، برووسکه ی هه ر دیاردهیی که له ناکاما بی به هوی خولقاندنی به ره مه می، نه وه نیلهامه. نه گهر شتی، یانی دهنگی، رهنگی، دیمه نی... کار له سه ر دل بکات؛ به م شیویه، که به هوی نه و دیاردهیه، پیوهندی له نیوان بیرگیه نهینی و بیرگیه وریا دامه زری، دیاره برووسکه ییک لئودراوه که هه وادی پیوهندی به ستراره. ناشکرایه؛ برووسکه که یه، ده بیته هوی خولقاندنی به ره مه می هونه ری. جا لی ره دا به دیارده که ده نیین: سه رچاوه ی نیلهام. برووسکه که ش ده بی به نیلهام. کاره ساته که ش ده بی به نیلهام وه رگرتن. نه و سه رچاوه یه، جاری وا هیه بیرگیه نهینی یا بیرگیه ده روون، بوخویه تی. یانی رووداوی فه راموش کراوه، به لام شوینی له سه ر نه و بیرگیه داناه. پاش ده یان سا، نه گهر خه یال ده تباته وه، له ناکاو تووشی ده بی و نه و دیارده له میژینه، ده بی به هوی برووسکه ی پیوهندی و داهیتان و به ره مه می تازه.

پرسیار: له دارشتنی شیعر. نه خشی چاو. واتا (دیتن) زال تره یا بیر و فکر؟

وهلام: دیتن نا! بو شاعیر، دیتن نابیتته هوی برووسکه ی شیعر له ده روونی دا. پییم وایه بلین (روانین) باش تره. جه نابت، رهنگه ده جار نه منت دیبی، به لام نه زانی خالی به روومه تمه وه هیه یان نه! نه گهر هیه، له لای چه په ویه یان راست؟ که و ابو، روانین یا ته ماشاکردن، که دیتنیکه به سه ر نه وه له دارشتنی شیعردا ده وری هیه، له ده روونی شاعیران دا شوین داده نی، ده بی به مووچرکی له ش و کزه ی جه رگ و له رزینی دل. واتا به چه شتی بو دیروانی و نیگاهی و هوشی له سه ر سه قام گیر ده بی، که به جوانی ههستی پندکات.

له خولقاندنی شیعردا، بیستن، له قه ده ر ته ماشا کردن، ده وری هیه. جا نه گهر بادیه نه وه بو لای پرسیاره که و

بزاین رواین یا بیر و فکر، کامیان له خولقاندنی شیعدا دوری گرینگیان هیه؟ ده بئ بلین هیجیان! تهنانه ت
بیر و خه یائیش ناگه نه راده هیست پی کردن و نه وهنده هیست، دوری گرینگیان نیه...

به شی سیئه م

پرسیار: نیبدا، واتا داهینان، ده شیعدا چون به راورد ده کهن؟ یانی به چ شیعی ده نین نیبدا هی تدا به؟

وهلام: نه گهر داهینان بناسینین و له یهک دوو رسته دا تاریفی کهین، دوايه به رهه می تازهی داهینه ری له چوارچینهی تاریفه که دا بگونه؛ نهو به رهه مه، داهینانی تدا نیه. به کورتی، یانی نه م تاریفه ی نه مروی نیه بو داهینان، شیعه که ی سبه یینی نهو بگریته وه، نهو به رهه مه ناچیته ریزی داهینانه وه. چونکوو داهینان نه وهیه که له پیش دا بیر و خه یائی که سیکی تر بو لای نه چوو بی و له چوارچینهی دانراوی پیشوودا نه گونجی. نهو که سانه ی خوندنه وه یان له سه ر که لاله ییکی زانستی دیاری کراو بی و تهنیا نهو به رهه مانه بخوندنه وه که له گه ل بوچوون و شیوازی خویان پیوهندی هه بی، هیزی داهینانی نه وانه پته وتر ده بی. به پیچه وانه وه، نه گهر که یشتنه هه ر شتی، خوندیدانه وه؛ نهو به رهه مانه چون له گه ل چنراوی روچی نه وان جیاوازی یان هیه، له رنگای لاده دن و سه ریان لی ده شینونی، مه گهر نالین هاوائی خه راپ، شوننی ناحه ز له سه ر مروفا داده نی؟!

داهینان، تایبه تی به به شیکی جیاوازه وه نیه. له بابته دا، له کاکل و چوارچینه دا، له وه زن و موسیقادا، له ته وای رازینه وه روا له تی به کان دا، ده کری داهینه ری بکری و شیرین کاری بکه یین. به لام لیرده دا، توانای داهینان و هیزی داهینه ری، پیوهندی راسته و خو ی هیه به هیزی هه ل که وتوو ی نهو هونه ره منده وه. راده ی نهو توانایی به ش جیاوازه.

پرسیار: نیوه وهک شاعیریک سه رنج ده دهنه کام لایه نی شیعی. یانی لایه نی فورم و وه زن یا ناوه روک! بیتان وایه. کامه یان ده بئ له خزمتی نهوی دیکه دا بی؟

وهلام: چون کوتن زور گرینگ نیه! چی باس ده که ی، یان چ په یامی له شیعه که تدا هیه، نه وه مه رچی

گرینگه. دیاره که ناوه روک لایه نه کانی دیکه دی ده بن له خزمه تا دا بی.

چون گوتن ده گه ریته وه بو نه زموونی خوت و راده ی شاره زایی و دهسه لات به سه ر زمان و وه زن و موسیقادا. نه گهر خه یائی هانی دای قسه یه کی تازه به سه ر زمانی پینووس دا هات، بوخوی وه زن و فورمی هه ل ده بژیری. نه وه فه رمایشی "مامۆستا هیمن" ه.

پرسیار: شاعر به ره می نه ندیشه و هه ست و عاتیفه ی شاعیره. لایه نه کانی خوشه ویستی. ده ضیعدا چون ده بین؟

وه لأم: له گیرانه وه ی به سه رهاتی خۆم دا، بریکتان له ژیر زمانم ده رکیشا. ده توانم بلیم؛ شاعیر، نهوین و روانینیکی تاییه تی به دونیا وه هیه. دار و به ردیشی خوش دهوی، تا ده گاتی ئینسانی رهش و سپی... نه گهر پوچیکی شاعیرانه شی هه بن، خه می دوژمنه کانی خوشی ده خوات. به گویره ی پیوهندی یه کان، راده ی خوشه ویستی جیاوازن. به بروای گه لئ کهس، دایک و دندار و گوڤ، یهک به شوین یه کدا سه رچاوه کانی یه که مین خوشه ویستین، دوایه من دال و هونه ر... به شه زوره کانی خوشه ویستی... ته واوی نه وانه له سه ر یهک، ناگاته نهوین و گری خوشه ویستی نیشتمان...

پرسیار: له وتووێژیکدا که شاییری هه ل که وتوو و خوشه ویست. خوائی خوش بوو (سارف نایاسی) له گه ل (مامۆستا شیرکو بیکهس) وه رپی خستوو. کاک شیرکو له وه لأمی پرساییکدا فه رمووی: زۆریه ی شاعیره کانم. له ته ره بانفی و شلوونی نیو قانوه خله ی سونیدا نووسیوه. ده ی باشه. نه و کانه ی شاعیری شیرکی. زوره که تان ده ته نی: نایا زه مان و سه کان. بو نیوه مانا و مه نه وومینکی هه به؟

وه لأم: نه گهر میشکی شاعیره که شلووغ نه بن، شوینی نووسینی شاعیره که ی، مه رجیکی گرینگ نیه! نه گهر بییری ئی بکهینه وه، له نه م زمانه دا، کهس ئاسووده نیه. پیم وایه، مامۆستا شیرکو بیکهس وه کوو هاوولاتیانی دیکه، خووی به و خه مانه گرتوو. فه رقی نیه له سای درهختی پارکی له نه ندهن بی، یا له کانی ئاسکانی سوله یمانی. مرؤفا نه گهر کویره وه ری و چه ره سه ری ده وران لئی گه ری و بیروخه یائی، زور ئانۆز نه بن؛ به هوی چه خماخه ی شاعیری، پیوهندی نیوان بیهرگه ی وریا و نهیئی دهروونی پیک دئ و شاعیره که ی ده نووسن، جا با له ده ور به ریشی دا چه پله ریزان بی! مه رجی گرینگ، نه وه یه؛ بیهر و میشکی شلووغ و ئانۆز نه بن. بروا بکه نووسینی خه مه کانیش، دئی

خۆشی دەوئ! مەبەستم ئەوویە؛ خەیاڵی ئاسوودە دەوئ. جاری وا هەیه، مرۆف ئەوەندە وەرەزە؛ له گیانی خۆشی بیزارە، ئەو شیعەر و هونەرە شیرینەشی هەر لە لا تائە. زۆر جارێش شاعیر لە کاتی کارکردندا گری شیعری له دئی بەربوووە و شتیکی نووسیوە.

پرسیار: دوا (ملوانکی شین) بەدەگمەن شیعردان لئ ئەدیوی و بەرەمەت له گۆنارەکاندا کەمتر بئاو بوو تەو. هوی ئەو چیە؟

وەلام: له پیشەکی نووسراوەیە کادا که له ژمارە سیهەمی گۆناری زرباردا چاپ کراوە، هەر وەها له شیعردا، به ناوی "پالەوان" که له هەوتە نامە ئاویەری سالی ۷۶ دا بئاو کراوە تەو، هیندی ئەو هۆیانەم به نیشاره و ناشکرا ئەنگاوتوو. رووی دەوران رەش بی! سەرەرای ئەو، ئەو سالانە، کوردی یە کەم زۆر کورت بوو. گێروگرتەم له باری زمانەو، بەرچاو بوو. پێم خۆش نەبوو چی تر شیعری لاواز و کرچ و کال چاپ کەم. جارێک بهس بوو... ناگات لئیه (ملوانکه) چەندە هە ئەی زمان و ریزمان تئ دایه که دەبی چاک بکرین؟! دیاره ئەگەر به شوین دامەزراندنی (سروه) دا، دەستم دابا بەرەم بئاو کردنەو، شیعردانم ئەوەندە هە ئە نە دەبوو! به لام بە داخەو هەش سالی پیش (سروه) شیعردان چاپ کرد. ئەو دەمیش، بۆخۆتان دەزانن نووسینی زمانی کوردی و چاپەمەنی کوردی، پوان کرابوو. له هەر شاریکی ئێران، تەنیا چەند کەس دەیان زانی به کوردی بنووسن و بخویننەو، که زۆریەیان له دایەری رادیۆ و تەلەفزیۆن کاریان دەکرد.

ئێستا هەرچی دەنووسم، یان زۆریەیان، به شریت یان دەس نووس بئای دەکەمەو. پاش چەن سالان، درەنگ یا زوو، ئەگەر ئەو شیعردی هوندوو مەتەو، ناوی دەر کرد و جەماوەریکی زۆر بەدئیان بوو، یانی دەس بە دەس بە ناو یاران و شاران دا بئاو بوونەو؛ ئەو جە دەزانم ئەو نووسراوەیە، مەیلەو شیعرد و له دەقتەری جیاوازدا دەنووسمەو. یانی ویتە کۆتری نامەبەر، هە ئیان دەفرینم و بئایان دەکەمەو. هەر کۆترە شیعری گەراو مائی خۆمان، ئەو به شیعری دەزانم. یانی ئەگەر زۆر کەس ئەو شیعردی مزیان لە لابی، یان چەن دیریکیان لە بەر بی؛ ئەو جە بۆخۆم پەسەندی دەکەم. ئەو شیعردانەش که ئەگەر اوانە تەو؛ با برۆن، خوا یاوەریان بی...

پرسیار: بۆچی شیعردان لە جەو بەشەکانی تری هونەر. ئەوەندە لە ئیو نێمەدا بازارێ خۆشە؟! دەبی بئیم بە داخەو زۆریە هونەر مەندەکان مان. گرینگی پنیوست به بەشەکانی تری هونەر نادەن و بەراشکاو دەتوانم بئیم که هەر لە مەر

ھونەرەكانى تر ناگادارى يىكى نەوتۇيان نىيە. رەنگە بىلىم ھەر بەتەواوى نامۇن و تەنيا ھونەرەكەى خۇيان بە ھىند دەگىرن. بۇ وئىنە. ھەر خۇم زۇر جار ھەستەم بەوۋە كر دوو و دىتوومە: كاتى نۆنگەى وئىنەگەرى يا پەيكەرتاشى دادەسەزى و يا نەوۋە شانۇيەك بەرپۇيە دەچى. بەشدارى ھومەرمەندەكان لەم شوئىنە. زۇر بەرچاۋ نىيە. ئىوۋە نەو بايەتە چۇن دەبىن؟

وئەلەم: مۇسقىقا، بەگشتى، غەيرى ئەوۋى كە لەزەتتە بە رۇخ دەدا و كار لەسەر ھەست دەكات، مرۇف دەباتە خەيالئەوۋە. ئە شىعەرىشداكە پىوۋەندى پىتەكان و ژمارە و چۆنەتە چىنىنى بەرگەكان، دەورى مۇسقىقا دەگىرن، ئەو ھەستەى كە مۇسقىقاى ساز دەدا بە گۆئىگر، مۇسقىقاى شىعەرىش، كەم تا كورتىك ئەو ھەستە دەدا بە خوتنەر. ناگەچى ناگاتە رادەى دەنگى ساز، بەلەم ھەرچى بى، سەرنجراكىش و بزوتنەرە و دەورەكەى بەرچاۋە. شىعەر كە بۇخۇشى بىر و خەيال و قسەشى تەدايە. كەوابوو، پتر لە ھونەرى مۇسقىقا، مرۇف دەھەژتەن. خەلگى رۇژئاۋا، رۇخى مرۇفقايتە خۇيان ھىشتا پاراستوۋە. بۇيە خەزبان ە شىعەر و مۇسقىقا. ئە ولاتى ئىمەشدا، خەم و نازارى ئىنسانبەزىن، زۇرن! شىعەر و مۇسقىقا، ۋەكوۋ دەرمان، سوكنايى دەدەن بەو دەردانە...

پىشۋازى بەرچاۋىش بۇيە ئە ھونەرەكانى دىكە ناكىر، ئەبەر ئەوۋىيە ھونەرەكانى دىكە ئە ولاتى ئىمە پەرەگر نەبوۋە، ئەبەر بىدەرەتەنى و نەبوۋى كەرەسەى بىنەرەتە پىنوۋىست. مامۇستامان زۇر كەمەن. شوئىنى پىشانگا، رىگەى باشى نىشاندان و نواندنى بەرھەمى وئىنەگر يان مۇسقىقازانىكى ھەژار، كوا دەتوانن بە ئاسانى و بەرلاۋى شىعەر، بگاتە دەستى ھونەردۇستان؟! دەنگەبەرەكان، واتا راگەيەنەرە گشتىيەكانىش، بەلەى دەمىكەوۋە يا بە گۆشەى چاۋى، ئە دوورەوۋە دەرواننە ھونەر و ھونەرەمەند، بۇيە وايە.

پىسار: گۇران. زمانى شىعەر و فۇرم و ناۋەرۇكى شىعەرى كوردى بەتەواوى گۇرى و لەجىياتى ۋەزنى عەرووزى عەرەبى. ۋەزنى سىلابى ھىنايە مەيدان و زمانىكى رەوان و تەزى لە وئىنەى رىئالىستى سادە. بەلەم قسول و پىر لە مانى ھىنايە ساۋ شىعەرى كوردى. ئىوۋە بەگشتى راتان لەسەر گۇران و شوئىن پىنى نەو دە نەدەبىياتدا چىيە!؟

وئەلەم: "ئەو دەريايە، لەم بايە: دا ناگونجى"! دەرفەت كەمە. (گۇران) و باسى لايەنىكى كەسايەتە ھونەرى و ئىنسانى ئەو شاعىرە، باسىكى سەرەبەخۇى دەۋى. (سروشت و دەروون) بەرھەمىكى چاپكراۋى (گۇران). كە لەقەدەر (فرمىسك و ھونەر) يان (بەھەشت و يادگار) شىعەرى تەدايە. تەواۋى شىعەرەكانى (سروشت و دەروون) عەرووزىن. ئە دوو بەرھەمەكەى دىكەشدا كە ناۋ بىردن، شىعەرى عەرووزى ھەيە. عەرووز تايىبەت بە عەرەب نىيە،

شاعیری زمانه کانی هیند و نوروپایی هر هه موویان بهو چه شنه یه. یانی کورت و بلیندی برګه یه، وهزنه که ی پیک دینی. وهزنی برګه یی شیوه ی (ګۆران) پیش نه ویش هر هه بووه. بهیت و یاوی زۆر کورتم بیستووه که بهو وهزنه یه. له نیوه ی زیاتری شاعیری کلاسیکی کوردی و شاعیری زۆربه ی ګۆرانی، هه ورامی و سۆرانی، هر نهو وهزنه یه. بهرله ګۆران، مهولهوی و قانع و... به کاریان هیناوه.

ګومانیکم هه یه و به لګه ی سه لماندن میژووی ی یا زانستیم بو نایینریته وه و نه گهر به ګویره ی نه زموون، لیمی قه بوول فهرموون، که نه زموونیش پله ی خوی له زانستدا هه یه. جا نازانم له نه نجامدا نه م فهزیه، به لګه ی زانستی له سه ر دهری یا نه!

"پیم وایه؛ وهزنی برګه یی ګۆران، وهکوو (ګه شتی هه ورامان) و (ګه شتی قه رداغ) و (به ناسمانه وه نه ستیره م دیوه) که وهزنی زۆربه ی ګۆرانی یه کانی فۆلکۆری سۆرانی، هه ورامی و زاراوه ی ناوچه کانی دیکه شه، هر وهزنی عه رووی (فع لن فعون) یا (مستفعلن فه) بووی که ګۆرانی به سه ردا هاتووه. یانی نه زمی برګه ی کورت و بلیندی شیواوه و ته نیا ژماره ی برګه کان و کورته راوه ستانی نیوان پینج برګه ی ماوه ته وه. فهزیه که ش له سه ر نه م سن لقه دامه زراوه:

یه که م دوویات بوونه وه ی نهو وهزنه له ژبانی رۆژانه دا و راهاتی ګوی بیسه رانی رابوردوو. کوردیش، رۆژ و شهو، پینج که رت له بانگی مرګه وتدا ګوی له (الله اکبر) ده ب. وه قده که ره تیش له نویتدا، هر که ره تی چهن جار دوویاتی ده کاته وه و ګوی به نهو شاههنگ و ژماره ی برګه یه، رادی و عاده تی پیده کا. له باری وهزنه وه، (الله اکبر) ده بیته (مستفعلن فع) یا (- ل - -) که وهزنیکی ده وری یه و هر میسه رعئ له شاعره که ش ده برګه یه و له نیوان هر به شیک ی دا، راده وه ستن. (حافظ) یش چهن غه زئی له م وهزنه دا هه یه.

دوهه م، که لک ئی وه رگرتنی له راده به دهر. هه رچی میرزا کانی قه دیم، نامه ګۆرینه وه بیان کردووه، له م وهزنه که لکیان وه رگرتووه، به لام جیگا جیگا تیکیان داوه. یانی ته واوی مه رچی کورت و بلیندی برګه کان یان وه به رچاو نه گرتووه. به شیک ی هه ره زۆری ګۆرانی فۆلکۆری کوردی، سۆرانی و هه ورامی هر نهو وهزنه یه. جار وایه دروسته، جاری وایه نه زمی برګه کان تیک چوووه. به شئ هه ره زۆری شاعیری کلاسیکی کوردیش، هر نهو وهزنه یه. بویه له ته رازووی عه رووزدا دای ناین و پیی ده لین برګه یی.

سیټهم نهوهیه که؛ ویکچوونی زوری نهو دوو وهزنه و جیاوازی که میان بوووته هوی نهوهی که پیموایی ههر یه کن. یانی ژماره ی برکه کان "ده"ن. وهزنه که دهووریه. ته نیا برکه کورته که ی جیگا دهگوری و نازده. رهنگه ههر نهو وهزنه عهروزییه بی، که نهو کورته نالوگوری به سردا هاتوو. چون وهزن شتیکی سادهیه و زور زوو مروفا وهری دهگری و لاسایی دهکاتهوه.

نهگه رچی گوران وهکوو (شیخ نووری) نووسه نه بوو، به لام به نالاهه لگری نهو شوپشهی، به شیعه ناسکه کانییهوه، سهراوهی شیعی نه مری کورده. (گوران)یش کهم ژبا، به لام چاکی ریگا خوش کرد. نهو قهدهرانه گویم له شریتی دهنگی گوران بوو که شیعیکی له کوریکدا دهخویندهوه، دهرباره ی سه لاهه دینی نه یوویی بوو. زورم پی سیر بوو نهو شیعه میان له سه رجه می دیوانه که یدا چاپ نه کردوو. دیاره ده بی شیعی دیکه شی هه بی که هیشتا کو نه کراوتهوه.

پرسیار: شیعی زوری شاعیرانی سرده می نیستا که دهخویندهوه. مروفا ههست به بابهت و شتی تازه دوو شیعه نهدا ناکا و به قهولی (کاک جهلال مهله کشا) رهنگه نه گهر چند پارچه شیعی چند شاعیر به دوا یه کدا بنووسی و ناوی شاعیرانی زوری پاک که یهوه. بۆت لیک نه بیتهوه کام شیعی کام شاعیر بوو! یا به واتایه کی تر. دهنگی سه ربه خو. کهم به دی دهگری. رای نیوه چیه؟

وه لام: جوولانه وهی نه ده بی تاییهت به شیعی، دوو به شی جیاوازی ههیه. ههر به شتیکی له بواری تاییهتی خویدا دهروا.

یه کهم، رهوتی به ردهوام یا شیعی پایه دار، که له پهیدا بوونی یه کهم شیعی فۆلکلوری جوانه وه دهستی پی کراوه. یانی لهو رهوهوه، یه کهم شیعی به هیزی خۆمائی خوئقاوه، دهستی پی کراوه. شوانیکی نه ناسراو، دیریکی ههست بزونی کوتوو، پاش هه زاران سال گه یشتووته دهستی نیه. ته نیا ناوچه ی خوئقاندنی نهو شیعه نهدا دیارن و بهس! نیدی نه میژووی نووسینی ناشکرایه و نه ناوی ویزه ره که ی. نهو رهوتی ناساییه، نیستاش ههر به ردهوامه. یانی رهنگه نه مرو تاقه شیعی خوئقایی و من و نیوه بی خه بهر بین. به لام نه وهنده جوان و گیان دار بی، که وینه ی شیعی گورین* * هه تاهه تایه بمینیتهوه و شیعیکی گه ل په سهند و راسته قینه بی. که و ابوو، نهو

شيعرهش له ريزی بهشی يه کهم، واتا رهوتی بهردوام يا شيعری پایه داردا جیگا ده گری. سهر نهو هیه، دانه رکهانیسیان تا زیندوون، رهنگه نه زانن له نیو شيعرهکان یان دا بهرهمی هل که وته یان خو تقاندووه.

تایبه تمندی نهو شيعرانه دهن به ناوی حیات بو نهو بهرهمانه و ناهیلن تازه بمرن! (شيعری په تی به وینه ی کوردی ناوړه، یا به وینه بائندهکانی کوچهری، تیلی په رژی نی به سامی هیج سنووریکي نانس. شار به شار و زار به زار، دهگرتن و بلاو دهنه وه. چاپیشیان نه کهن، ههر بلاو دهنه وه.

پرسیار: به ئی! وایه. نینسانه کان دینه سهر دنیا و له م چه شنه شيعرانه ده خولقن و ده که ونه سهر زاران و دوايه ده خرینه ناو خه زینه ی نه ده بی راسته قینه ی نه و گله. نه دی بهشی دووه م چونه؟ چونکوو به رهوتی بهردهوام. نه و جووره شيعرانه ت ناو برد.

وهلام: به ئی! نهو شيعری رهوتی بهردهوام بوو. شيعری پایه دار بوو.

دوايه دهگینه بهشی دووه م که باش تره ناوی بینین: رهوتی شيعری دهس کرد. روژی پیری دنیادیده، هونه رمندی به ناوبانگ (ماموستا قاله مهره) فهرمووی: "براله! هیندی شيعر هیه، به ته شی دهی رتسن!" نهو قسه یه م زور پی جوان بوو. پی م سهر نه بوو شمال ژه نیکی هه شتا سالی شاران گه راوی نه خویندهوار، کورت و کوردانه ناوا به شیرینی رای خوی دهرباره ی شيعر دهر بری. نهو م پی سهر بوو که ده بوو نه دیب نهو قسه ی کردبا، نه هونه رمندی موسیقا! لیره دا قاله مهره زمانی به "خوری" ته شبیه کردووه. یانی نه تو بینی به دانسته، موویه موو وشکان به نامزیک لیک بهستی و به زوری وینه و رازینه ری پیوه هل واسی. جا نهو هیه شيعری دهس کرد.

تاوه کوو هونه رمندی، دنی ناوری تی به رنه بی، شيعری دل ته زین ناووسری که شوین له سهر ههستی نینسانهکانی دیکه دابن. تاقه شيعریکی پر ههست له لایه ن ههر که سیکه بخولقن، خاوه نه که ی شاعیره. حه ول دان بو بهرهمی زوره که ده بیته هوی نووسینی شيعری دهس کرد و به وته ی نیوه شتی تازه ی تی دانابی. با نیه شه د شاعیرمان هه بی و ههر یه کن تاقه شيعریکی په تی و پر ههستیان خو تقاندبن، نهو به باش تره که چوار پینج شاعیرمان هه بی و حه ول بدن که بهرهمیان زور و دیوانه که یان پر بی. لیره دایه که شيعری دهس کرد په یدا دهن و وهکوو بهرهمی داریک ده چن. خو شيعر، بهرهمی کشتوکالی نیه، دهغل و دانیش نیه که خه رمانی پر پیت و بهرکه تی

به شانازی یه وه هل دینه وه. با کهم بی و جهم و جوړ بی، نهک زور بی و بوړ بی.

پرسیار: به لن، وایه. بابه تاهیر شیعری که مه. به لام جوانه. به قهولی نیوه. شیعره کانی پایه داره. به لام به شیکي نه م پرسیاره
بن و لام مایه وه: باسی نریکی شیواز هکان و دهنگی سهر به خوت نه کرد!

وه لام: له و بابه ته وه که پرسیتان شیعری چهند کهس له په نا یهک داینین، نازانین کامه یان هی کامیانه، نه وه به بروای من، نابیته عهیب بو نه و شیعرا نه. نه گهر سهرنج بدهینه ناوهر وکی شیعری لاوه کانی نه م سهرده مه، زور شت وهدر ده که ون. نه وانه شاعیری هاوچهرخن و له ولاتیکدا ده ژین. هاو فهره نگ و هاو ته مه نن یان ته مه نیان لیک نریکه. که و ابو دهرده کانیان، نازاره کانیان و ناره زووه کانیان، ههر یه کن. خه رمای یهک خه م به سهریان دا دابه ش کراوه. به شه خه فته تی ههر کامیان وه کوو نه وه ی دیکه ده چن. ههستی دهر وونی شیعره کانی ش که له هه لبراردنی وشه کاند دهرده که وئ، دیارن، سکا لاکان و هاواره کان ویک ده چن. وشه ی سهر هه لده بژیرن که ناوینه ی هه سته که یانه. بوخوم زور به سهرنجه وه ته نانه ت چهن جار شیعریکی تازه ی نه و لاوانه ده خوینه مه وه، دهمه وئ چیرتی لئ وهرگرم کات بو وینه سهرنج دهمه وشه ی "توقینه وه"، هه ست به دهنگی گرمه و ناگر و خوین و دوو که ل و که پ و توژ و هاوار و گریان ده که م. نه گهر شیعره کان مان خوش بوئ و جوانیان بخوینینه وه، زوریان باشن. نه گهرچی له باری وه زنه وه یا ژماره ی برگه وه یه کن. جا چ بوو خو قسه، به وه زن نابی به شیعرا! ته وای شانامه ی فیرده ووسی، هه مووی یهک وه زنه. هی خه یام، یهک وه زنه. هی بابه تاهیر که ناوتان هی نا، یهک وه زنه. نه گهریش نه م قسانه ی من دهر باره ی شیعری لاوه کان، به پاکانه ده زانن، لیره شدا ههر نه وان بی تاوانن. کن فیری کردوون؟! کام کتیبی بی هه نه ی فیر کردن و باره یان هه یه تا بیخوینن؟! کام به رنامه ی ته له وزیون بو هونه ری وان تهرخان کراوه؟! نه زموونه کانیان له کوئ وهرگرن؟! کاتن تاقی کاری و لئ پرسینه وه له قوتابی هه یه، که له پیشدا شتیکی فیر کرابی...

پرسیار: باسی دهنگی سهر به خوت له بیر ماوه؟!

وه لام: دهنگی سهر به خو له و روانگه وه که نیوه ده تانه وئ، یا خه نک دبه وئ، پی م وایه وه گیر ناکه وئ! دنیا زور کوئه، بابه ته کان زور که من. ده شتوانین قه تاریان که یین و بیان بژیرین. دیوانی حافزیش بوخوی رهنگدانه وه ی

دیوانی بیست و چوار شاعیری پیش خۆیه تی. رەنگە هاوچەرخ و هاودەردیشی تێدا بی. حافزیش دەنگی سەربەخۆی نیه. بە دەگمەن هەڵدەکەوێ. بۆخۆم تەنیا شاعیری دەناسم، کە بابەت و شیواز و هەموو شتیکی دەلێن تازەیه و هەمیشە خولقینەر و داھینەر، ئەویش [نالدۆپالاتسکی - ALDOPALATSKI] شاعیری هاوچەرخ ئیتالیاییه کە دەلێن هیچ شاعیری شوینی لەسەر دانەناوه و ئیلهامی لە شیعری کەشیش وەرنەگرتوو. بۆخۆشی، هۆی سەرکەوتنی خۆی درکاندوو: دەلێ: "ئەمن پشتم بە بیر و خەیاڵی خۆم بەستوو. بابەتی شیعەرکانم لە کووچە ی خۆماندا دەبینمەوه. زۆر جاریش چوومەتە کتییخانە گەورەکان، بەلام تا دیوانی قورسی شاعیرەکانم هەڵداوەتەوه، پاش چەن ساتێ وەرەز بووم و دلم گیراوه و هەلاتووم." ئەمە قسە ی "نالدۆپالاتسی بوو. جارێکیش کوتووێه: "ئەمن قەت یەک سەعاتیشم بۆ خویندەنەوه تەرخان نەکردوو". پێم وایی لە ولاتی ئێمەدا هەر شاعیری شیعریکی لە گۆقاریکدا چاپ کردبێ و جگەرگۆشەییکی خستبیتە بەر چاوی خوینەران، دەنگی تاییهتی و سەربەخۆی هەیه. هەر گوتی، عەتر و بۆنی خۆی هەیه، دەنگی خۆی هەیه. هەر قامکی، خوینی خۆی لێدی. ئەگەر بە وردی شیعەر بخوینینەوه، زیاتر چیژی لێ وەرەگرن.

۱- ناماژیه بە شیعریکی فۆلکلۆری "تا کە ی دانیشم لە سای داری بی - تا کە ی هەلکیشم ناھی غەریبی"

* بایه: کاسه، دهر، قاپ

* * ئەو کەسە ی باس مان کرد.

سروهی ۱۵۲ - سینیته مبهری ۲۰۱۲

سەرچاوه: گۆقاری سروهی ۱۵۲- ۱۵۳ و ۱۵۴ - ریکهوتی: ۱۴ ی ئە پریلی ۲۰۱۵

دید و بیرو‌رای چه‌ند نووسه‌ر و شاعیر له باره‌ی مامۆستا شه‌ریف ی شاعیر:

شه‌ریف فه‌لاج نووسه‌ر کورد:

سه‌باره‌ت به شاعیری (ملوانکه‌ی شین) مامۆستا شه‌ریف (چه‌ند) سا‌ئه بن سه‌روشوینه ده‌ئێ:

”که‌س نازانی ناسمان هه‌ئێ کیشا یام زه‌وی قوتی دا!“

”نا“ وینه‌ی نازادی نالای ناوات و شادی

رۆژانه له رادیۆ، ته‌له‌فزیۆن و میدیا ده‌نگییه‌کانی کوردستانه‌وه، گوتمان له تیکستی گه‌لێک گۆرانیی کوردی ده‌بیئت که به گویی هه‌موومان ناشنان، به‌لام به‌داخه‌وه که‌م که‌س ناگای له شوینی ژیان و چاره‌نووسی خاوه‌نی نه‌و تیکسته ره‌سه‌نانه‌یه.

(ملوانکه‌ی شین) نهو کۆمه‌له شیعریه که ههر له سه‌ره‌تای شۆرش‌ی گهلانی ئیرانه‌وه، وهک یه‌که‌م کۆمه‌له شیعری کوردی له رۆژه‌لاتی کوردستان له که‌ش و دۆخیکی هه‌ستیادا چاپ و بلاو کرایه‌وه و شیعره ده‌گه‌ن و هه‌ستبزوینه پر له مۆسیقا و ریتمه‌کانی نه‌م کۆمه‌له شیعره زۆر به خیرایی رۆ چوونه زهینی خه‌نگه‌وه.

شیعره‌کانی وهک (دایه گیان، مامه شوان، زریبار، ملوانکه‌ی شین، قوتابخانه) و چه‌ندین شیعری دیکه‌ی ناو نه‌م کۆمه‌له شیعره، ده‌میکه کراونه‌ته ملوانکه و کیژ و کورانی دلپەر له سه‌ودای ئازادی نیشتمان دیکه‌نه گه‌ردنی خۆشه‌ویستی.

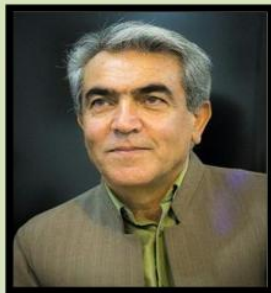
خاوه‌نی نهو شیعرا‌نه شه‌ریف حوسین په‌ناهی ناسراو به (ماموستا شه‌ریف) ه که دوا‌ی نه‌وه‌ی شه‌ش سا‌ن له‌مه‌ویه‌ر له شاری سه‌ له‌لایه‌ن ده‌زگا نه‌منییه‌کانه‌وه تووشی ئیپینچینه‌وه و گوشار بوو، رۆژه‌لاتی به‌جی هیش‌ت و دوو سا‌ن له شاری هه‌ولیر و کۆیه ژیا، به‌داخه‌وه باری ده‌روونی تی‌کچوو و دواتر له‌لایه‌ن که‌سوکاریه‌وه برایه‌وه رۆژه‌لات، به‌لام له‌ویش نه‌حه‌وايه‌وه و دیسان له ما‌ن هه‌لات و ئیتر له‌و کاته‌وه هه‌تا ئیسته هه‌ج که‌س و ته‌نانه‌ت بنه‌مائه و که‌سوکاریشی هه‌والی نازانن.

له شیعری کوردی له رۆژه‌لاتی کوردستاندا، ده‌گه‌نن نه‌و ده‌نگ و ناوه شیعریانه‌ی له‌ناو نوته‌ی مۆسیقا و سه‌مفۆنیا و گۆرانیدا بوونه‌ته هه‌رمان و له‌سه‌ر زاری پیر و لاو و کور کالان دووپات ده‌بنه‌وه.

ده‌گه‌نن نه‌و دیوانه شیعرا‌نه‌ی له سه‌رده‌می تاریکی و بڤه و قه‌ده‌غه‌دا دریا‌ن به تاریکی دا و رووناکیبه‌خشی شه‌وی تاری ژیا‌نی نیشتمان بوون. (ملوانکه‌ی شین) کۆمه‌له شیعری شه‌ریف حوسین په‌ناهی (ماموستا شه‌ریف) یه‌ک له‌و کۆمه‌له شیعره پر له ریتم و له دل نزیکانه‌ی نه‌ده‌بی به‌ره‌نگاری و به‌رخودانه که یه‌ک سا‌ن پاش شۆرش‌ی گهلانی ئیران و له سه‌رده‌میکدا که وشه و کتیبی کوردی ده‌گه‌ن و یاساغ بوون بلاو کرایه‌وه و توانی له ریچکه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی و له ژانری نه‌ده‌بی به‌رگریدا بیته‌ه‌ر چه‌شکین و بووه پردی گواسته‌وه‌ی ره‌وتی شیعری نوی کوردی له‌و پارچه‌یه و به ده‌یان جار چاپ و بلاو بکریته‌وه.

ملوانکه‌ی شین، تژییه له بیره‌وډی و خهون و خه‌یائی نه‌ته‌وه‌یه‌کی سته‌ملیکراو، بویه خیرا له لایه‌ن گورانیبیژان، ناسری ره‌زازی نه‌جمه‌ی غولامی، مه‌زه‌ر خالقی، عه‌دنان که‌ریم و چه‌ندین که‌سکی دیکه‌وه کرانه‌ گورانی و خزینه‌ ناو نوته‌ی موسیقاوه. شاعیری (ملوانکه‌ی شین) که ماموستای قوتابخانه‌ بووه و دهرده‌ی هه‌ژاری، بیبه‌شی له خویندن و نه‌بوونی نازادی هه‌ست پچ‌ کردووه، به جوانی له شیعری قوتابخانه‌دا و له دووتویی پیته‌کاندا سیمای نازادی و وه‌ته‌ن بو قوتابیانی تۆمار ده‌کات.

شه‌ریف بو خوی له قوتابخانه‌ شیعریه‌که‌ی موکریان و به‌تایبه‌ت شاعیر هیمن وانه‌ی شاعر و کوردایه‌تی فیر بووه و نه‌مه‌ش بوونه‌ سه‌رچاوه و هه‌وین تا ریچکه‌ی فیرکاری و وانه‌بیژی زمانی کوردی بگریته‌ به‌ر و نه‌مه‌شی له نامۆزگاریه‌که‌ی هیمن وه‌رگرت که له پیشه‌کیی (ملوانکه‌ی شین) دا ده‌ئی: «نه‌وه‌شی له‌بیر بیت که زمانه‌که‌مان پیوستی به‌ خزمه‌ت هه‌یه و هه‌ول بدا وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کار بیئی و خو له وشه‌ی ده‌سکرد و داتاشراو پپاریژی».

ره‌حیم لوقمانی شاعیر، نه‌دیب و وه‌رگیر ده‌ئی:

شاعره‌کانی ماموستات شه‌ریف پیشانده‌ری سیمای سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی نه‌و ده‌مانه‌ی کوردستان بوو. هه‌روه‌ها له‌رووی زمان و ریتمی شیعری و په‌یامه‌وه زۆر له‌گه‌ل نیاز و خواستی خه‌لکی کوردستان گونجاو بوو. سالی ۱۹۸۶ من له‌ گۆفاری (سروه) بووم. جاروبار روژانی هه‌ینی ده‌چووم بو مه‌هاباد له‌وئ ده‌چومه‌ لای کاک شه‌ریف، نه‌و ده‌مه

وهک خوی باسی کرد، کلاسیکی بو کیشی عه رووزی دانابوو و که سانیکی هوگری شیعی شیوه کلاسیک دهاتن بو لای.

ره نووف مه حموود پوور، شاعیر و ره خنه گر ده گپ یته وه:

"من دال بووم، له پۆلی دووی ناوه ندی ده مخویند. پیتشر میشکم به شیعی هه ندی شاعیر زاخاو درابوو. له وانه: سهیدی و مهوله می و مه لا حه سه نی دزلی و قانع و داستانه شیعییه عاشقانه کانی وهک (شیرین و خوسرهو، له یلا و مه جنوون و رۆسته م و زۆراب و له پال ئه وانه شدا شیعه کانی سه عدی و داستانه دینییه کانی وهک قه لای خه یبه ر و محمه د حه نیفه و مبعراجنامه).. له و ده مه دا یه کیک له ده بیره کانمان کتیبیکی خنجیلانه ی بو هیناین که ناوی (ملوانکه ی شین) بوو.

به لامه وه زۆر سه رنجراکیش بوو. به و پیتشینه شیعییه وه که له میشکمه دا بوو، کاتی ده بیره که مان بو مانئ نه خوینده وه به تاسه وه گویم بو نه گرت. سه یر بوو. له هیچیه ک له و شیعه رانه ی له گه لیان ناشنا بووم نه چوو. زۆریم له بهر کرد و هیشتاش له بهر مه. به پیی ئه و سه رده مه شیوازیکی پر پیویست و به سوود بوون و سه رریژی جوانکاریی نه ده بی و ههستی شاعیرانه بوون. ههستیکی پاک و راستیژن له گه ل خو پۆله په پووله یه ک بوون که به ره و ئاسمانی دلان ئه فرین و زهینیان ئه هه ژاند:

په پولهی خه یال، سه رده ست و هیمن

ده پیوی سینگی ناسمانی بی بن

ناسمانیک وهک دلی نهویندارانی وشه دایکانه و مهستی تاماوی سروشتیکی خه ملیو و بیخه وش:

له په ر شاری مه ریوان

دوو چین کیوی سهوز و جوان

راوه ستاون به رانبهر

به رز و دارستان له سه ر

نهوه بوو که به دهم نه رمه شه پوله کانی زیرباره وه نه بوونه عه شتیکی بنج به ستوی کانگای ههستی هونراوی و زید دوستی.

نه فراسیاب گرامی، نووسه ر و رۆژنامه نووسی مه ریوانی له باره ی (ملوانکه ی شین) ی
ماموستا شریفه وه گوئی:

(ملوانکه ی شین) له دایکبوی نهو سه رده مه یه که شاعر نه یویست گه رووی هاواریک بیته بوو رابوون و بووژانه وهی

کۆمه نگای کوردی. به گشتی ده توانین بلین به ره می که که له و دردۆنگییه کانی ئینسانی کورد و بهری رهنج و بهرگری شار بوو که خه یال و هزری شاعیر دانه گرت. شاعیر به پهیره وکردن له شاعیرانی بهرگری سه دهی بیسته، دهفته ره شیعریک بلاو ده کاته وه که بیده نگییه ک ده شکیتیت. نه بیده نگییه له کاتیکدایه که خوتنه ری زمانی کوردی زۆر کز و لاوازه، به لام به خیرایی نه بیته سروودی قوتابخانه و هونه رهنج و شاعیرانی دیکه. تروپکی بهرگری نه ده بی کوردی له دوو شیعری «قوتابخانه» و «ملوانکه ی شین» دایه. دوو چیرۆکی ریالیستی شاعر نامیز.

له قوتابخانه دا ماموستا، شۆرشگیر و هیما ی بهرگری نازادی و خه بات و بهر خودانه. له (ملوانکه ی شین) دا، گهرچی حیکایه تیکی کۆنی کورده واری ناوچه ی مهربوان نه گیریتته وه، به لام به تیهه لکیشکردن به زام و رهنجی کورده واری، «هیوا» وه که سایه تیی یه که می گیره ره وه، نه بیته هیما ی رهنج و نازار و نازادیه خش که دوایین په یامی له ملوانکه که ی ناو مشتیدا خۆی نه نویتیت. «وتهن، نیشتمان، ناواری، رهنج، نازار، ته نیایی، نهوین، هیوا، مهرگ، دایک» هه موو نه مانه ده بنه چاوگی له دایکبوونی ههستی رابوونی نه نه ته وه یه.

سه رچاوه: مائپه ری باسنیوز

کئ هه‌وائی مامۆستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی ده‌زانئ؟ (بانگه‌واز)

قادر وریا

مامۆستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی، ماوه‌ی چهند سائیکه ونه. نه‌و سالانیک بوو له هه‌ریمی کوردستان ده‌ژیا. نه‌و کاته‌ی له هه‌ریمی کوردستان گیرسابۆوه، گۆشه‌گیر بوو. زۆری چه‌ز به‌ ده‌رکه‌وتن له میدیاکان و کۆر و کۆمه‌ئی رۆشنییری و هتد نه‌ده‌کرد. له گه‌ل ژماره‌یه‌کی که‌م له ناسیاوان و دۆستانی له پێوه‌ندی دابوو. دوا مه‌نزنگه‌ی له‌و سالانه‌ دا که له هه‌ریم ده‌ژیا، شاری کۆیه بوو. نه‌وانه‌ی ئیی نزیک بوون، هه‌ستیان ده‌کرد که نه‌م مامۆستایه‌ تووشی جۆریک نه‌خۆشی و په‌ریشانی ببوو. سئ سال له‌مه‌وه‌به‌ر، بنه‌مائه‌که‌ی بردیانه‌وه بو لای خۆیان. به‌لام وا دیاره ماوه‌یه‌کی زۆر نابا، جاریکی دیکه سه‌ری خۆی هه‌ل ده‌گری و ده‌روا. به‌و جۆره له دۆستان و ناشانیانی مامۆستا شه‌ریف و بنه‌مائه‌که‌ی بیستراوه، زیاتر له دوو ساله مامۆستا شه‌ریف له مائی خۆیان وه‌ده‌ر که‌وتوووه و نه‌گه‌راوه‌ته‌وه. له باره‌ی شوینی نه‌م ماوه‌یه‌ی قسه و ده‌نگۆی جۆراوجۆر هه‌یه. ده‌گوتری ژیا‌نی گرده‌نشینی و گۆشه‌گیرانه‌ی هه‌لبژاردوه و نه‌م یا نه‌و مزگه‌وت ده‌مینیته‌وه. ته‌نانه‌ت له سه‌ر نه‌وه‌ش زانیاری ورد نیه که هه‌ر له رۆژه‌لات ماوه‌ته‌وه یا گه‌راوه‌ته‌وه بو باشووری کوردستان. چونکه ده‌نگۆی نه‌وه هه‌یه له ناوچه و شاری بانه دیتراوه. باسی نه‌وه‌ش هه‌یه که له رانییه‌ی هه‌ریمی کوردستان بینویانه.

شه‌ریف حوسین په‌ناهی شاعیر، خاوه‌نی رۆحیکی له‌تیف و هه‌ستیکی ناسک و سه‌ریکی پر له نه‌ندیشه و بییری

نه ته وهی و نازادپخوازی و ئینسانیه که هه موومان درهوشانه وهیمان له "ملوانکه ی شین" و شیعر و نووسینه کانی دواتری دا دیتوه. دوور له چاوه پروانی نییه که سیکي نهوتو، تاقهت و تهحه مولى سته م و تاوان و چهوسانه وه و سووکایه تیبیه کانی دهسه لاتدارانی درنده به رامبه ر پوله کانی نه ته وه که ی نه بی و تووشی کیشه و ناؤزیی دهروونی بی. نه وهی له چاوه پروانی به دووره نه وهیه که ئیمه - هه مووی نه وانیه شارهزا و ناگاداری شیعر و نووسین و خزمه تی زمانی کوردی و هه ئویسته نه ته وهی و نیشتمانپه روه رانه کانی نه و مروقه یین- له ئاست چاره نووسی ناروون و نه و بارودوخه ئیله ی ئیستا نه و تیی دا دهژی، بیخه م و بیته فاوه ت بین.

له ریگای نه م بانگه وازه وه، داواکارم هه ر که س زانیاری له باره ی شوینی ژیان و گیرسانه وه و سلامه تیی ماموستا شریف حوسین په ناهی هه یه، به بنه ماله که ی، به دوستان و خه مخورانی چاره نووسی نه و شاعیره ی رابگه یه نی. له پله ی یه که م دا، گرنه گ نه وهیه شوینی مانه وه ی ماموستا شریف و بارودوخه ته ندروستیی ناوبرا و بزانی. هه ر کاتیکیش نه مه روون بووه و سه روسوراغی ماموستا شریف په ییدا بووه، پیویسته دامه زراوه کولتوورییه کان و دهزگا پیوه نندیداره کان به تاییه تی له هه ریمی کوردستان، مشووری که سیکي نهوتو بخون و پیداوویستییه کانی ناگالیبوون و پیراگه یشتنی دابین بکه ن. با له جیاتی نه و په یکه ره زیرینانه ی له دواى مردن بو سه رمایه کانی نه دده ب و کولتووری خومان دروستیان ده که ن، به زیندوویی به هانایانه وه بچین و خه میک له کیشه و گرفته به نازاره کانی نه مروی خوین و بنه ماله کانیا ن بخوین.

سه رچاوه: فه یس بووکی نووسه ر - ریکه وتی: ۱۹ ی ناگوستی ۲۰۱۵

ملوانكەى شىن

پىشكەشە بە... تۇ... كە يەكەم جار. فىرى نووسىن و خویندىنى كوردیت كردم...

شەرىف - ج

پىراست :

- ۱- بۇ ریزگرتن له شەرىف نەنور حوسىن ۴۸
- ۲- پىشەكى مامۇستا هیمن ۵۰
- ۳- دیل ۵۲
- ۴- فرمىسكى بۇ فەلەستین ۵۳
- ۵- یادى ۵۶
- ۶- قوتابخانە ۵۷
- ۷- نامەى بۇ كورى شاعىران ۶۵

- ۸- نامانجی قه له م ۶۷
- ۹- بۆ گۆران ۶۹
- ۱۰- کۆج ۶۹
- ۱۱- رووبار ۷۲
- ۱۲- ته نیا ۷۵
- ۱۳- ژار ۷۷
- ۱۴- دی ۷۸
- ۱۵- بگری ۸۱
- ۱۶- فهسه فهی گهردوون ۸۲
- ۱۷- هه لاله ۸۳
- ۱۸- هه نیک و فرمیک ۸۷
- ۱۹- لانهی بایه قوش ۹۰
- ۲۰- وینه ۹۶
- ۲۱- په بولهی خه بیان ۹۹
- ۲۲- باده ۱۰۲
- ۲۳- خیراب ۱۰۳
- ۲۴- زریبار ۱۰۴
- ۲۵- خوداتان له گه ل ۱۰۶
- ۲۶- ملوانکهی شین ۱۰۷
- ۲۷- شوان ۱۱۴
- ۲۸- نیگاری ۱۱۶
- ۲۹- چوارینه ۱۱۸
- ۳۰- تابوتی سوور ۱۲۱
- ۳۱- خاک و خۆر ۱۲۱

بۆ ریزگرتن له شهریف

نه و کاته له سالانی ههشتاکان گویم له گۆرانیه کانی (هه لانه، خوداتان له گهه، دئ، فرمیسکی بۆ فه له ستین و قوتابخانه (بوو به دهنگی هونه رهنه ندان) نه جمه ی غوولامی، کالیئاته شی، مه زه هری خالقی (... سه رنجم بۆ نه وه چوو، ده بی نه و هۆنراوانه هی چ که سیکین، چونکه هۆنراوه کان، ساده و قول و به نه زم و جوان بوون و کاریگه ری گه وری له سه رمی دانا.

تا نه و کاته له سالانی نه وه ده کان، له شه قامیکی شاری سنه چند کتیبیک بی ناز له سه ر شه قامه که دانرا بوون بۆ فرۆشتن، له گهه هۆنراوه کمان کری.

نیتر شهریف - م باشتر ناسی و نه و کات زانیم که خاوه نی نه وه هۆنراوه جوانانه، نه م شاعیره به رزه یه.

شهریف حوسین په ناهی، خاوه نی نامیلکه ی (ملوانکه ی شین) نه گه رچی من به شهبه حانی خۆم ته نه ا نه م دیوانه بچوکه م بینیه، به لام ده کرتیت بلیم (ملوانکه ی شین) نمونه یه کی به رز و گه وری شیعری کوردیه.

هه ستی نیونه ته وه یی و نینسانی شاعیر به ناشکرا به شیعره کانی وه دیاره، نه مه ش ده کرتیت وه کو نینسانیکی

شۆرشگیر و نیونه‌ته‌وه‌یی شاعیر و شیعره‌کانی بناسین، جیا له‌وه کاتیک شیعره‌کان ده‌خوتینه‌وه هه‌ست ده‌کە‌ی له ژبیر زۆلم و زوری سته‌میک ئەم شیعرانه‌ نوسراون و هه‌ر چه‌نده ده‌یه‌وتیت پر به دئی خۆی قسه بکات و بانی شیعی‌ری بفری و نه‌ه‌ه‌مه‌تیه‌کان بدرکینیت.

به‌لام یاسای باو و زلم و سته‌م ریگای پین نادات، به‌ ناچاری خۆزگه و ئاواته‌کانی په‌نگ ده‌خواته‌وه. له‌ په‌یه‌وست به‌ کورد و کوردبو‌نیش، هه‌ستی شاعیر به‌ ئاشکرا دیاره، که‌ چه‌ند له‌ خه‌می نه‌ته‌وه و نیشتی‌مانه‌که‌یدایه.

سه‌بارت، سروشت و وه‌سفی سروشت داهینانه‌کی گه‌وره‌ی کردووه که‌ نینسان هینده‌ی تر په‌یه‌وست ده‌بی به‌ سروشتی کوردستانه‌وه.

شه‌ریف، له‌م دیوانه‌یدا، له‌ لووتکه‌ی شیعردا خۆی ده‌بینیته‌وه هه‌ر بۆیه له‌به‌ر گرنگی شیعره‌کانی و ناساندنی باشتری شیعره‌کانی و ملوانکه‌ی شین به‌ خه‌لکی کوردستان.

بریارماندا (ملوانکه‌ی شین) چاپ بکه‌ینه‌وه خزمه‌تیکی بچووک به‌ شه‌ریف و ملوانکه‌ی شین و شیعی‌ری کورددیش بکه‌ین. به‌و هیوایه‌ی ئیوه‌ش شه‌ریف و ملوانکی شین باشتر بناسن و تام و چینی ئه‌ده‌بیات و شیعی‌ری باشتر لێوه‌رگرن.

بیگومان له‌م کاره‌شماندا، ته‌نها و ته‌نها نامانجه‌مان خزمه‌تکردن بوو به‌ شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی و به‌ تایبه‌تیش ئه‌ده‌بیاتی رۆژه‌لاتی کوردستان و شاعیری گه‌وره و هه‌ست ناسکا (شه‌ریف حوسین په‌ناهی) به‌ هیوا‌ی ئه‌وه‌ی کاره‌که‌مان گه‌ر چی بچوکیش بیتا، جیگه‌ی ره‌زانه‌ندی ئیوه‌ی خوتنه‌ران بیتا.

ئه‌نوه‌ر حوسین (بازگر)

ژوئهن - ۲۰۱۳

سلیمانی

ملوانکھی شین

پیشه کی

یه کهم جار له به زمینی شاعیرانی مه هابادا ناسیم و شیعریم بیست و خوشم ویست.

دوایهش بۆ ره خنه لیگرتن زۆربهی شیعرهکانی بۆ خویندهمهوه. بهلام من بهش به حالی خۆم خوشم لی هاتن و بۆنی شیعرم لی کردن.

خه یائی ناسک و ههستی هونه رمه ندانه و مه زموونی شاعیرانه م تیدا بهدی کرد.

هه رکهسه جۆره بۆچوونیکه له شیعره ههیه . من زیاتر له خه یائی ناسک و مه زموونی ورد و نوی دهگه ریم، تا رواهتی جوان و رازاوه و کیش و قافییهی سهیر و سه مده، یا باشتهر بلیم شیعرم له نهزم خوشتر دهوی. شیعریکم پی باشتهر که له دلهوه هه تقوئی و به دلهوه بنووسن. بهشی زۆری شیعرهکانی شهرفیفا وان. سۆز و عاتیفه و کوئ و کۆی دهروونی خۆنی. ههستی خویندهر یا گوینگر ده بزوینن و حالهتی شاعیر له کاتی نووسینی شیعره که ییدا له پیاوی ورد دهگه یه نن.

به بروای من ئەگەر ئەم شاعیره زیاتر خۆماندوو بکا و پتر هه‌وڵ بدا، شاعیریکی نه‌ک باش، به‌ئک‌وو‌گه‌وره‌شی
ئێ پەیدا دەبێ.

هونه‌ر سنووری بۆ نییه، هیچ هونه‌ر‌مه‌ندیک نه‌گه‌یشتووته‌ دوندی هونه‌ر و ناشگاتن، به‌لام هی وا هه‌یه زۆر به‌ره‌و
ژوور ده‌چن.

وه‌ک تێ گه‌یشتووم شەریف ده‌زانێ تازه ورده هه‌نگاو به‌ره‌و مه‌نزل هه‌لدیینه‌وه‌ بۆیه به‌ هیوام زۆر به‌ره‌و ژوور
بچن.

وا هه‌ست ده‌که‌م شەریف وه‌ک من له‌و بروایه‌ دایه‌ که‌ شیعەر کۆن و نوێی نییه‌ و باش و خراپی هه‌یه.
نه‌زم نه‌ به‌ وشه‌ی جوان و وه‌زنی سه‌نگین و قافییه‌ی گران ده‌بینه‌وه‌ شیعەر، و شیع‌ریش نه‌ به‌ وشه‌ی ساکار و کیشی
سووک و له‌ کار نه‌هینانی قافییه‌ نزم ده‌بینه‌وه‌ بۆ نه‌زم.

شیع‌ر و نه‌زم دوو جوهر هونه‌رن که‌ ده‌بێ خۆینه‌ری ورد، حوکمیان له‌ سه‌ر بدا. به‌لام چه‌ند خۆشه‌ شیع‌ر نه‌وه‌نده
باش بێ که‌ هه‌م قۆرمی لیک و لووس و ریک و پیک بێ و هه‌م ناوه‌روکی هه‌ست بزۆین و دلفین.

خۆزیا شەریف ئەو نامۆزگاریانە‌ی هه‌میشه‌ له‌ پێش چاو بێ:

هه‌رگیز له‌ شیع‌ری خۆی رازی نه‌بێ و پێی وابێ که‌ ده‌توانێ له‌وه‌ش باشتر شیع‌ر دانێ.

تا شیع‌ر دنه‌ی نه‌دا، له‌ خه‌وی رانه‌ په‌رینه‌ و هه‌ستی نه‌بزۆینه‌ ده‌ست نه‌داته‌ قه‌‌هه‌م.

نه‌وه‌شی له‌ بیر بێ که‌ زمانه‌که‌مان پێویستی به‌ خه‌مه‌ت هه‌یه‌ و هه‌وڵ بدا وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کار بێنێ و له‌
وشه‌ی ده‌سکرد و داتاشراو پیا‌ریزێ.

ته‌نانه‌ت له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌ی بیگانه‌ی له‌ وشه‌ی نارسه‌نی کوردی پێ باشتر بێ.

هیوادارم دیوانی دووه‌می ئەم شاعیره زیاترم رازی بکا.

مامۆستا هه‌مین

۲۲ - ۵ - ۱۳۵۸

دیل

وهكو ئاوى بنى گومى كه جى مابى له رووبارى
وهكو بهردى سهرى شاخى كه دانراب ئى له ديوارى

وهكو كاتى كه لای زهردى دهسى بهربى له سهر دارى
دلم تهنكه له تهنیایی نه هاوارزى نه خه مخورى

من نهو بهردهى گرفتارم، كه دىلى چینی دیوارم
من نهو ئاودى بنى گومم كه جى ماوم له رووبارم

كه لای زهردم، مهلى پیرم، منم دلداری زنجیرم
له بیرم دى كه سی سائه له بهندیخانه یه خسیرم

له تاریكى ژیانم دا، له سوچی سهردى زیندانا
به مؤردى نهردى ناکامى، به جارى عومرى خوم دانا

به لای نهو ساته لاوى بووم وهلى نیستا وها پیرم
هده جارى به سهرهاتى خه مینی خوم نیه بیرم

قهرهول دیتا و رادهبرى، شهوانى عومرم نه ژمیرى
شهویکیش وا منى دىلى، به دهستی مردن نه سپیرى

* دیل : بهندی، زیندانی قهرهول : چاودیر

فرهیسکی بو فه له ستین

نه ی سرگه ردانی مانوو
لی قه و ماوی بی خانوو

نه ی ماڼ و مندال له کوڼ
ناواری نیشتمان چوڼ

نه ی برای فه له ستینی
که ی مافی خوټ نه ستینی؟

نه ی بانده ی بی هیلان
نه ی وویلانی به سته زمان

له و دهشت و دوڼ و کیوه
دوو کوڼ نه به ی به ریوه:

کوڼی ماڼ و مندالت
ته زاندویتی بانت

کوڼی خدی وویلانی
دنت گرتویه شانی

بارت قورس و پچ په تی

رئبواری ریی مهینه تی

ناخو خه می نیشتمان،

پیت قورسه یا کوئی شان؟

ئه ی فله ستینی هه ژار

ویلی دهستی نیستعمار

رۆژی ده بی خه باتت

بی بیته ده ست ولاتت

ناخو نه و رۆژه که ی بی ؟

ناخو نه و رۆژه که ی بی ؟

ئه ی بائنده ی بی هیلان

ئه ی وهیلانی به سته زمان

من هه ژاری وینه ی توم

کوردم، کوردی ره نجه روم

هه رچهن له کوردستانم

دل خوشم له هیلانم،

به لأم كهوی كام كوستان
بائندهی كام دارستان ؟

به زمانی خوی ناخوینیت ؟
بو خوی بال ناووشینیت ؟

نهی ناواری فه نهستین
خانوی ههردو کمان خوینین

ههردوو په شیو و خه مبار
ههردوو کز و بریندار

برینداری چزی مار
چزی ماری نیستعمار...

نهی بائندهی بی هیلان
نهی وهیلانی بهسته زمان

روژی به هیوای خه بات،
ههردوو دهگهینه ناوات.

ناخو نهو روژه کهی بی؟
ناخو نهو روژه کهی بی؟

یادئ

بولبولی به ندی قه قهس، په روږدهی نه و کینوانه یه
بویه تا ناخر نه قهس، هروا به تاسه ی لانه یه

بالئ نازدی نه سوتینین و دانه ی پی نه دهین،
نه ک ژیانئ نه و مه له، ته نیا به ناو و دانه یه

شینئ هیلانئ ده کات، نه گریتا و سهر به ستی دهوی
بانگ و ناوازی قه قهس، نه و شیوه ن و گریانه یه

سوچی به ندی بو ده رازیننه وه بن خه م بژی،
که ی نیشانه ی ژینی ب ئ خه م، زیوه ری کاشانه یه؟

تئ ده کوشئ هه ئفرئ، به ندی قه قهس بوی ناچرئ
ناخرین ناواتی به رزی دیتنی هیلانیه

نه غمه سهر دانی که وا پاراوی هه ستی گهل ده کا،
شینئ بی فرمیسکی نه و بالنده به سته زمانه یه.

سوچی به ندیخانه وایه، هه ر که نازدی دهوی،
به ره می کاتی خه می، نه و نه غمه به رزو جوانه یه

« قانعم » دینیته بیر ئاوازی باندی قه قه س

قور به سهر نهو دوژمنه ی هیوای به به ندیخانه یه (۱)

(۱) - دیری ئاخیری هی ماموستا قانع، که نهو شیعره به ناوبانگه ی له به ندیخانه دا دناوه (به وینه ی بولبولی

نیوان قه قه سی)

قوتابخانه

-۱-

پاش نهودی که خور هه ئدی

پرشنگ نه خاته سهر دی

خوینده واران دینه دهر

رئی مه کتبه ده گرنه بهر

له نیو کومه نه ی مالان

بو خویندنی مندالان

مالیکی زور ویرانه

کراوته قوتابخانه

کاکى مودیر به یانی

بهر له خوینده واران

نه رووات و له و بهر ده رگا

ماو دئ هاتو چو ده کا

رهوشتی کاکی مودیر

لاوی ژیر و روشنییر

له نیو دئی خه لکی دئ

به جوانی گرتویه جن

یاری هه ژاره کانه

هیوای نه داره کانه

لاویکی چاک و روو خوش

کوردی وینژ و کوردی پۆش

به راسی خه لکی نه وی

گیانیان بو مودیر نه وی

ماو دئ تر مه کته بی دئ

گهرم نه بئ به سروودئ

له په نجه ردی پورتوکاو

تیشکی خۆر نه داته ناو

ماموستا وککو جاران
نه ئی به خوئنده واران

دبسان روژی شه مه یه
کاتی پرسینه وهیه

وریا تو ههسته سهر پی
دهرسی پیشوم بو بلی

نا وینه چی؟ ب وهک چی؟
ت وینه چی؟ پ وهک چی؟

له نه لقه وه تاکوی
هه رچی ده زانی بیلی

وریا بیر نه کاتوه
وه لای نه داتوه

نا وینه ی ناواره
ناواتی نه وه ژاره

ب وککو برسیده تی
پ وینه ی پی په تی

ت وهکو تالی ژین
تاریکی و تیکوشین

کاتی شتی نازانی
بو مندالان نه روانی

نون به وینهی نه دار
ه به چه شنی هه ژار

کاکي مودیر هه ندهستی
به رامبه ریان دوهستی

نه تی به سیه تی نیتر
دهس کهینه باسیکی تر

هه تا من له بیرم بی
نهم ووشانه نه گوتری

تا که ی دهرسی دته نگی؟
تا که ی دهر و بیده نگی؟

نیتر لایان بهین له بی
روو کهینه را و ته گبیر

مندال‌ه‌کان مات نه‌بن
ده‌رسی تازه‌ گوی ده‌گرن

بی ده‌نگی قوتابخانه
پر ده‌بی له‌م ووشانه

نا وینه‌ی نازادی
نالای ناوت و شادی

ب وکو بیره‌وهر
ت وینه‌ی تیکوشهر

س وکو سه‌ربه‌ستی
سه‌ر و سیاره‌ و ستی

مندال به‌ یه‌ک ده‌نگه‌وه
ده‌ئین به‌ ناهه‌نگه‌وه

خ به‌ وینه‌ی خه‌بات
خویندن و خوین و خه‌لات

کاف وینه‌ی کوردستان
کورد کومه‌ل و کوستان

ماوه ئی بهر له نیوهرۆ
دوایی دی دهرسی نه مېرۆ

نیواره مندانه کان
له نیو باخ و له سه ربان

دهرسی تازه ده خوینن
به خه ئکی را ده گه یه نن

ی وکو به کیه تی
یه گرتن و یارمه تی

رۆژی شه مه ی داهاتوو
نه و دهرسه بیان له به ربوو

به لام تا کو خوراوا
به م گهرمای خوره تاوا

له ربی شارا وه ستابوون
چاوه ربی ماموستا بوون

تینی خور و خه مباری
پرسین و چاوه نواری

ماموستامان واله کوئ؟

بوچی نایه ته وه دئ؟

پیش نه وهی تاریک دابئ

هه وائئ که وته نیو دئ

ماموستای قوتابخانه

که و تو و ته به ندیخانه

ماو دئ حه فته ی ده گوزهرئ

نابئ له وی خه بهرئ

به لام خوئنده وار دکان

هه رله قوتابخانه دان

دهنگی بهرزی دهرسی جوان

نه روا به رهو ناسمان

ب وینه ی بیگانه

برین و به ندیخانه

چاویان وا به ریگه وه

ماموستایان بیته وه

روژى هه وه لى زستان
که سه رما هاته کوستان

که سى هه وائى دینى
دلى دى نه له رژینى

چهن لاویکی روشبیر
به هاوړینى کاکى موډیر

نه و روژه تاریک و روون
له سیداره درابوون

نیتر نه و مندا لانه
جینى دینن قوتابخانه

کاتى نه روژ به دتنه نگ
چاوبه فرمیسک و بیده نگ

خوینده واری کش و مات
سه رنجی دیوار نه دات

فرمیسکی پر له گری
دیت و بهر چاوی ده گری

لەبان تەختەى سەر دىوار

خەتەى مابوو يادگار

دەئەھات كەسەى

شەتەى لە سەر بنوسەى

ى وەكو يەكەتەى

يەكگرتەى و يارمەتەى

نا وئەھى ئازادى

ئالەى ئاوات و شادى

* لە دىھاتەى ناوچەى كوردەوارى ئىيراندا، بە مامۇستەى قوتابخانەكان دەئەين « مودىر .»

* بىگانە : ئستىعمار

نامەى بۇ كۆرى شاعىران

كورد ئەگەرچى زۆرە دەردى، بەردى مەينەت وا لەرەى

دەس لە ئەژنۆگرتەى ئەو بەردانە لانایا لە رەى

شەعەرى خاوتەنم دەو ئ خوتەنى دەل و زارى ئەبەى

رەنگى فرەمىسكى دەروون و بۆنى خەمبارى ئەبەى

بۆچی «قانع» بێ له ژینا، بۆ ئه‌ب ئی هه‌وڵ ئی نه‌ده‌م ؟
بۆ ئه‌بی ده‌س هه‌نگرم، تا‌کو به‌ ئامانج نه‌گه‌م ؟

هیمنی هه‌ ئناگری ئه‌م چه‌رخه‌ بۆ کوردی کلۆل
تابه‌که‌ی «هیمن» بزین و تی نه‌کشین گورج و گۆل

گه‌ر هه‌موو په‌رداخ‌ی ژینم، هه‌روه‌ها پر ب ئی له‌ژار
ناگرم ده‌ستم له‌ نه‌ژنۆ، قه‌ت به‌ خۆم نا‌ئیم : «هه‌ژار»

هه‌روه‌کو «بیکه‌س» نه‌گه‌رچی ده‌رده‌دارو بی که‌سم
من که‌سم کورده‌، به‌که‌س نا‌ئیم هه‌ژارو بی که‌سم

شیعری خاوتنم ده‌و ئی خوینی، دل و زاری نه‌بی
ره‌نگی فرمیسکی ده‌روون و بۆنی خه‌مباری نه‌بی

-۲-

تا په‌ری شیعرم نه‌دی، هه‌رساته‌ بیری وام هه‌بوو
داخه‌که‌م چاوی په‌ریش، غه‌یری خه‌وی تیدا نه‌بوو

بۆ گۆلی شادی گه‌رام ماوه‌ی، هه‌تا بیدۆزه‌وه
تا‌کو به‌رگی بووکی شیعری پێ برا‌زینه‌وه

شار و کوێستانی کورده‌واریم گرت‌ه‌به‌ر
بیکه‌نینه‌یکم نه‌دی هه‌رگیز، له‌ دل هاتینه‌ ده‌ر

بۆ نه گرییم من، که په رووردهی ههواى شارى خه م؟
چی بنوسم، خه یری نه و فرمیسکه، چی بئ به ره م؟

کوردواری هه ره شی زوخاو ددرنو زلله ته
تاكو داهاوى به چی ب ئ، زه حه ته ئه م میله ته

ئیم بیورن نهی هه ژار و بیکه س و هیمن، نه من
ئیسته نه یزانم، که ئیوه بۆچی ئالوده ی خه من

نه و خه مانه ی نه مده ناسین وا نه سیری کردووم
چی بلیم؟ چۆنی بلیم؟ چه شن ئ که پیری کردووم

نامانجی قه ئه م

نامانجی وایه، پینووسی دهستم
وه هایه هیوای، شیر و هه ئه بستم

تا قه ی مرواری هه ره چه نده جوانه
بووکی به نرخى نیو گه وه ره رانه

به لام نه و کاته ی، کو بکریته وه
له سه ر شریتی به ونریته وه

نه و ساته جوانه و جوانتر دهنوتی
تاکوو به تهنیا له لای بمینی

زمانی کوردیش، نه و گه وه ره یه
که دیاری به رزی، میژووی نیمه یه

وشه ی جوان جوانی نیو کوردهواری
جوانتر له زیر و له عل و مرواری

کاتی به شیوه ی جوانی، هونراوه
کرایه به سته و شیعرو هونراوه

چاکتر دهنوتی و هر له بهر چاوه
هرگیز ون نابی و ناخریتنه لاوه

نامانجی وایه پینووسی دستم
وه هایه هیوای شیعر و هه لبه ستم

بۇ گۇران

بە ئاوام چە پكە شىعەرى ھەلبەستەم
بۇ گۇرانى شاعىرى جوان پەرستەم

تىدەكۆشەم بە ھىزى بىرو ھەستەم
وشەى نىھ كە دەربەرى مەبەستەم

پىنوسەكەم، ئەى قەلەمى سەرىبەستەم
دەخىلى تۆم، بۇ جارى بگرە دەستەم

ھەرچەندە دەكەم ئەو خەيالەى پىي مەستەم
بۆم ناخىرىتە ناو چوارچىوۋەى ھەلبەستەم

تاقە شىعەرى ناخىرى ھى مامۇستا گۇرانە. ۱

كۈچ

ئاوايى لە شان چۆم و باخەوۋە
پالى داوۋتە سىنگى شاخەوۋە

عومرىكە نىوان لەشى كۆرپەى دى
خوتىنى ژىن گەرەو دلى خورپەى دى

باندیدی رهنگین، کۆتری نهخشین
بهدهوری دئی دا نهگهری چین چین

تاوی له باخان، تاوی له سهر دئی
ههر یهکی نهغهمیی له ناخی دهر دئی

نهو دهشته سهوزد، نهو دئییه جوانه
نهو ههموو دار و باخ و بیستانه

دهستی سیاستا، ناوری دینی
یهک له شوین یهکا، نه یانسوتینی

دئی نهسوتیت و خهکی، کوچ نهدرین
کوچی دلتهزین، بو دهشتی گهرمین

به وینهی شهمن، که توایتتهوه
په پولهی ته نیایی، لا ماییتتهوه،

نهو کۆتراندی، به ناسمانهوه،
له دهوری دیندا نه سورانهوه،

به ناههنگی خهم، تاکو خوراوا
نهگهرین به سهر، دهشتی سوتاوا

تا ورده ورده د دنیا نه بن
دی به جی دین نه وانیش ده چن

گهرمه سیر نه گهر، به هه شتی روون بی
باخی گه وهه رو د هه شتی نالتون بی

نیستاش هه رو هه ها، کوردی کوچ دراو
بالندهی کزی، له هیلان براو

مشتی له و خاک و به رده سوتاوه،
خاک نه و د هه شتی، تیدا ژیاوه،

به سهرتاسه ری گهر مینی نادا
نایگورتته وه، له گه ل دنیا دا

ناخر به خوینی، ناوی پی دابوون
باو با پیری، له وی ژیا بوون

گهرمه سیر نه گهر به هه شتی روون بی
باخی گه وهه رو د هه شتی نالتون بی

هه مویان نه دا، ته نیا هه ناسه ی
به یادی ولات، بشکینی تاسه ی

رووبار

قه لبه زهی به زری کوستان (۱)
له رژیته نیو دارستان

به فراوی کیوان دیتی
رووباری پیک دههینن

رووبار نه که ویته ری
دارستان دلیتته جی

ناوایه کی له و قه راخا
له نیوان دار و باخا

به رامبه ر به خوراوا
نه روانیتته سه ر ناوا

رووبار نه روا به به ر دی دا
خوره ی جوانی دیتته گوئی دا

هاوینان خور داخ نه بن
گهرمه نیوه روی ناو دی

مندالان دینه سهر ئاو

بۆ مه له یا ماسی راو

زۆریان تیندا هه ژاره

چاوی له دهست رووباره

بۆ پیخۆر مائى داماو

کاری بوو ته ماسی راو

نیوه رۆیه و ناو دئ چۆل

کورپی شوان، گورج و گۆن

رئ دهکهوی بۆ رووبار

سک برسی و شه بار

به هیوای قولاپ و تۆر

ماسی بگری بۆ پیخۆر

دیت و نه گاته سهر ئاو

دهست نه کاته ماسی راو

رووبار نه روا به بهر دئ دا

خوږه جوائی دیتته گوی دا

ماۋىيە زۆرى ئەدا سەر

ماسى يەك دىنئىتە دەر

ماسى كۆرپە و وردە، زۆرا!

بە كار نايە بو پىخۇرا!

سىنگى سىپى؛ خوتناۋى

پەلەقاژەى تاۋتاۋى...

تەدەكۆشى جاروبار

خۇى بخاتەۋە رووبار

پىستى جوانى برژاۋە

زىخى پىۋە تالاۋە

زىخى داخى نىۋەرۋ

دڭ ماسى دىنئىتە سۆ...

كاتى قولاپى خوتىن

ئەخرىتە نىۋاۋى شىن

دلى ئەۋ ماسىيە كۆرپە

راۋەستابوو ئە خورپە

رووبار نهروا به بهر دی دا
خوردی جوانی دیته گوی دا

نهی ماسی ویلی هه ژارا!
بو دهگه رای له رووبار؟

ناخو توش له ریی سه فدر
بو پیخو بووی دهر به دهر؟!

نیوهش له نیو ماسی بیان
بو پاره و پیخو ژیان؟

هه ژار کان نه مرینن؟
خوینی به کتر نه ر ژینن؟

رووبار نهروا به بهر دی دا
خوردی جوانی دیته گوی دا

(۱) - قه له بهر: تافگه،

ته نیا

خانوی سهر دم کش و مات
بوئی بینهنگی نه دات

له شونینی بیری ریښوار

چاوم بریوه دیوار

جاری هه تا ماوهی دیر

گویی دهگرم بو کاترمیر

هاتوچوی عه قره بهکان

وهک ریښوارانی زه مان

یهکی گورج و یهک هیمن

ریگای عومرم ده پیون

به ناوهدل نه مهوئی

به لکو دهردی بسرهوئی

په نا بهمه پینوسم

بیرهکانم بنوسم

من کیم و له کویم و چیم ؟

تاکه ی و بو چی ده ژیم...

جاری قاقای پیکه نین

به دنیاو نینسان و ژین

جاریکیش بوغزی گریان
بۆ ماودی خو خه له تان

خه مبار و بی دنگ و باس
خه یالوی و که ساس

هیچ ناهه نگی نایتته گوی
به جری بیده نگی بشکی

خانوی سهردم کش و مات
بۆنی ته نیایی نه دات

ژار

له داخی مهینه تی دهوران، دلم پر ناوړه ساقی
له ژاری تانی ژین دیسان پیانه ی دل پر ساقی

وهره نه مشه و وکوو هه رشه و، وهره ساقی دلم خونینه!
هه تاکوو دیتته چاوم خه و، هه رانه شه ربه تان بیته!

دلم زووخواوی لن دهرژئی، دسا ههسته! بکه مهستم!
شه رابی کون له جامی نوی، به خور تیکه، بده دهستم!

که وا کون کون بووه جه رگم، له جه وری ماته می دنیا
هه تاکوو سهرده می مهرگم، وهره هه رتوم دهوی ته دنیا

هه‌ناسه‌ی سه‌ردی په‌داخه‌م ده‌میکه‌ گرتوو‌یه‌ ناخه‌
شه‌رابی تو‌یه‌ ده‌یشو‌ری؛ په‌ژاره‌ی ژینی په‌ناخه‌م

دی

شه‌وگاری به‌هار ده‌رچوو له‌ نیوه
تاریکی نه‌رواته به‌ره‌و کازیوه

ئاوایی تاریک، ورشه‌ی چرایه‌ی
له‌ نیو په‌نجه‌ره‌ی هیج مائه‌ی نایه‌ی

دی ده‌رکی له‌ رووی روژ داخسته‌وووه
له‌ به‌رگی شه‌ودا، جوان جوان نوستوووه

منده‌ائێ ساوا ده‌گریه‌ی جار جار
نه‌شکینه‌ی ده‌ریای به‌دنگی شه‌وگار

دایکی سه‌ر له‌ بان لانه‌ی کۆریه‌وه
سه‌رده‌میکه‌ خه‌و به‌ردوو‌یه‌ته‌وه

نه‌و ساته‌ گۆئی شه‌و ده‌توتیه‌وه
سه‌ر گۆنای ئاسۆ، سوور نه‌بیته‌وه

که‌ته‌شیری دی و له‌و سه‌ر بانانه
مرگینه‌ی نه‌دا؛ هه‌ستن! به‌یانه!

شنه‌ی به‌ربه‌یان، یه‌ک له شوین یه‌کا
مالانی نوستوو باوه‌شین نه‌کا

هه‌تاو لای نه‌با دیسان به‌سپایی
په‌رده‌ی شه‌و له سه‌ر بووکی ناوایی

مالان به‌رده‌چن، ناوایی ساکار
گرتوویه باوه‌ش؛ باپیری کۆسار

ماویانه خه‌نکی؛ ماندووایی دوینی
گزیگی هه‌تاو هه‌ل‌یان ده‌ستینی

ژنی گورج‌وگۆل نه‌روا بو‌کانی
به‌ نه‌زمی جوانی له‌رزانه‌کانی

ژنی له‌کانی ماندوو دیته‌وه
سه‌ری ناوه‌ته‌ سینگێ گۆزه‌وه

دووکه‌ل له‌ سه‌ربان، نه‌روا به‌ره‌و ژووور
سوور نه‌بیته‌وه سه‌ر گۆنای ته‌نوور

ته‌ندوووری مالان، نانی گه‌رم و جوان
ده‌کا به‌ تونیشووی باخه‌وان و شوان

مىرىشكى سېى، جوجەلە له شوین
بەجى دەھىلى تارىكى كولین

پیش ئەودى كە خۆر بەدا له ناو دى
رانى ئاواىسى دەكەوتتە رى

نىودى ناوهدىل له دى دەر ئەچى
بەرخ و كارژىلەھى هېشتوووتە جى

مراوى له سەر چىمەنى جۆبار
دەشكىنى شەقلى شەونى بەھار

ئاسمانى شىن و كۆچى ھەورەكان
پىرئىگى خۆر و دەشتى سەوز و جوان

ھاتوچۆى ئاسكى بزىوى سەر كۆ
شەھى شەمال و لەردى لەقوپۆ

جىرەودى بولبول، خورەى جۆباران
شەشائى شوان و بەستەى دىداران

مۆسىقائى جوانى ژىنى دىھاتن
دىمەنى رەنگىنى خاكى ولاتن

ژینی روژیکي نه و دئی په لای من

نه ژئی به شاری دووکه ئ و ناسن

* کازیوه: تاریک و لیلی بهر به بیان.

بگری

دایه گیان بگری له سهر خاکم که وا شینم دهوئ

زور بگری دایه گیان فرمیسکی خوینینم دهوئ

من گولئی سه د نارزوویی ژینم له خاکا خه وتوو

خاکی مهیدانی خه بات رهنگینی خوینی من بووه

دامه نیشه دایه گیان بو هاتنی من چاوه ری

دنیا به ، به سیه تی، بو دهنگی ده رگا مه گره گوئ

من ده میکه جه رگی سووتاندووم هه ناسه ی سه ردی گهل

دلپری کردووم خه می ده سکورتی و رهنگی زه ردی گهل

من کوری کوردی شه هیدی رینی خه باتم دایه گیان

کوتری خوینینی پهری باخی ولاتم دایه گیان

من له شاری خوم غه ریب و بو هه مو بیگانه خوم

کوتری کوژراوی ریگای لانه خوم، بی لانه خوم

دایه گیان بگری له سر خاکم که وا شینم ده وی
زور بگریه دایه گیان فرمیسی خونینم ده وی

* نه‌تویس: کورت کراوه‌ی نه‌تویستا.

فهلسه‌فهی گه‌ردون

هاکا نه‌م چه‌رخه‌ش هل‌ل گه‌رایه وه
نیتر نه‌گه‌را ونه‌سورایه‌وه

کیژی خواهنی ژینی دنیا‌یه
ریزی مرواری له‌گه‌ردنیا‌یه

کیژی که تینی نه‌وینی وایه
ژیان و مردن له‌دهستی دایه

مرواری له‌یه‌ر سینگی رازاون
به‌هیزی جه‌زیه‌ی عشقی وه‌ستاون

نه‌ویس وه‌کا هه‌مو روژی پیر ه‌بی
به‌تیری مردن داوینگیر ه‌بی

به‌لئ نه‌مریتا و نه‌کوژیتنه‌وه
ملوانکه‌ی ملی نه‌بچریتنه‌وه

نو مرواری جوان بیک له شوین به کتر

ژینی نه وانیش نگاته ناخر

شینى مردنى نه و کیژه وایه

که له شوینی دا ناخر دنیا به

بناغدی گهردون وا ده شکیته وه

نیتر ناگه ری و ناسوریته وه

* مدهستا: له ته و او بونی هیزی خور و تیکچوونی (مهنزومه ی شه مسیبه)

هه لاله

دهول و ژورنایه، چه پله ریزانه

به زمی شادی و چوپي کیشانه

به رگی رهنگاورهنگ کیژی سر بانان

ده کیشی نیگای لای کولانان

ناههنگی ژورنا و به زمی هه لپه رکی

دهنگ نه داته وه هه تا نه و په ری دی

له نیو کیژانا، تهنیا هه لاله
دئی خه مینه و له سووچی ماله

ناخر دیاری یاری بی وهشای
دهسته ی چنووړه، ماوه ته وه لای

یادگار بیکه، یاری پیی داوه
نیستا بېرنگه و بونی نه ماوه

هه لاله دهروا بو خه یائی دوور
نه روانی جار جار بو چه پکه ی چنووړ..

دهنگی زه ماوه نه تووم دیته گوی
کوانی په یمانتا؛ کوانی؟ وا له کوی؟

قهولی نه و روژهی سه ما و شادییه
به منت دابوو! له بیرت نییه؟!

دلم گوی بوو؛ بوچیت هه لوه راند؟
بوچی ناوینه ی نهوینت شکاند؟

کوانی مه یله که ی جاری جارانت؟
کوانی هاتوچو و نیشاره کانت؟

کوانی راوه‌ستان سهر ریگای کانی؟

کوانی سنیوی سوور؟ کوانی گۆرانی؟

گیانی شیرینم! دتت شکاندم!

دتت شکاندم! دتت شکاندم!

جارجاری فرمیسک له چاوی سوورا

ئه‌بارینه سهر چه‌پکه‌ی چنووورا

ناهه‌نگی زورنا و به‌زمی هه‌ئپه‌رکی

ده‌نگ ئه‌داته‌وه هه‌تا ئه‌و په‌ر دی

هه‌لانه هه‌روا بییر ئه‌کاته‌وه

ده‌فته‌ری ژینی په‌ر ئه‌داته‌وه:

سویندم به‌ سوژی دئی ئه‌سیرم

تا ساتی ماوم، هه‌ر وای له بییرم

ئه‌و ساته لاشه سهرد ئه‌بیته‌وه

چرای ژیانم ئه‌کوژته‌وه؛

ئاخرین قسه‌م، هه‌ر ناوی توپه

هه‌ر چاوه‌کانم، پر ناوی توپه

دلم گوتی بوو؛ بوجیت هل وړاند؟
بوجی ناویندی نه وینت شکاند؟

تو دوولمه مند و من کیژی نه دار
به غهیری و وفا، چی هدی هه ژار!

خونچدی دلی خوم هینا و دام به تو
به لام وتدی تو؛ هه موویان درؤ...

جار چاری فرمیسک له چاوی سوورا
نه بارینه سهر چه پکهی چنورا

دایکی له داخی کج بن خه بهره
بانگی لندکا، لهو بهر په نچهره؛

هه لاله! وهره! هه لاله! وهره!
کیژه جوانه کهم! ساتی هه ل پهره!

دایکی نهی بیینی فرمیسکی چاوی
زولفی شیواوی، دلی شکاوی

ناههنگی زورنا و دهنگی هه ل پهرکن
دهنگ نه داته وه هه تا نه و پهر دی...

هه‌نسک و فرمیسک

ژینی مندالی، دنیاڤ شیرینه
شیعری سه‌ره‌تای چیرۆکی ژینه

عومری مندالیم چه‌ن زوو
وه‌ک نه‌سیم؛ هات و چوو

مه‌لی غه‌ریب بوو، رویشت
هه‌ر یادیکی به‌جی هیشت

که‌م‌که‌م وریا بوومه‌وه
بی‌رم چاوی کرده‌وه

دنیا‌یکم بینی بی‌تین
نه‌وه‌ک مندالی؛ شیرین

خه‌می کاتی مندالی
گری نه‌بوو له پالی

که‌دی وه‌کوو خه‌می نیستا
ریشه‌ی له دل نه‌وه‌ستا!

هەر خه مێک و فره مێسکی
فره مێسکیک و هه نسکی

ته می دئی نه شوئی
دنیای تالی ده گوئی

چه ده روون و چه له روو
دنیامان هه ر نه وه بوو

ژینی مندائی، دنیای شیرینه
شیعری سه ره تای چیره کی ژینه

وریا بووه وه که م که م
دهوری گرتم که می خه م

که هه وه ن جاری گریام
له بو هه ژاری گریام!

بو نه و گریام و بو خۆم
که ناخۆ بو کوئی ده رۆم!

وهک مندائی ون بووی
نهم ده زانی وام له کوئی

نیستاش هه رچی ده روانم
خۆم به وهیلان دوزانم

سه رنجی هه ر لای نه دهم
هیچ شتی به دی ناکهم!

هه رچهن نهو سه ری ریگا
نایزانم به کوئ دهگا!

پنیم خوشه جاریکی تر
ته نیا گوزاریکی تر

بگه رایمه وه له نوئ
دیسان بو هه وه ئی ری

بگام بهو دنیا جوانه
وه کوو نهو مندالانه

با خه مه کانم سووک بی
بی گری بی و بچووک بی

باکوو ته نیا فرمیسکی
هه ناسه تیک و هه نسکی

ته می دلم بشوری

دنیای تالم بگوری

ژنی مندالی، دنیای شیرینه

شيعری سهرتای چيروکی ژینه

لانه ی بایه قوش

- ۱ -

نیوه شه ویکی سهرد و دل ته نگه

خه لکی خه وتوون و دنیا بن دهنگا

شار په رده ی رهشی کیشاوه ته سهر

مانگی شه وان پینو، له کیو هاته دهر

بایه قوشی پیر، دیتا و جار جاریک

ده خونین له سهر کونه دیواریک

له ویرانه ییکی چوژ و بن دهنگا

له نیو مانیکی سهرد و دل ته نگا

خه وتوو خه مین؛ کچیکه هه تیو
هه تیوی خوشی له دنیا نه دیو

دایکی به یئیکه دووره له دنیا
نه و کچه ماوه له وئ دا ته دنیا

مندالئ بچووک، له نیو بهرگی خه و
نه دا له گونای؛ شهوقی مانگه شه و

به لام خه وی چی؟ هه تاکوو به بیان؛
وتووئژ دهکا له گه ل نه ستیران...

له وان ده پرسئ؛ دایکی وا له کوئ؟
بچی به ته دنیا هیشتمویه ته چی؟

ساتئ فرمیسکی ئی جیا نابئ
ناخر مندالنه و دئنییا نابئ!

گوئ بده ساتئ، به سه رهاتی نه و
له گه ل نه ستیران، چی ده کوت نه وشه و؛

(۲)

نه ی مانگی جوان! نه ی نه ستیره کان!
ئیوه ده بینن له نیو ئاسمان؛

باخی به‌هه‌شتی خودا له‌ کوی دا؟
ئه‌ئین دایکی من، وا له‌ نه‌وی دا...

ئه‌ی مانگا! تو دایکی نه‌ستیره‌کانی
تو خودا! پیم بلی، نه‌گه‌ر ده‌زانی!

ئه‌ستیره‌کانت، کو بوونه‌ته‌وه
وان له‌گه‌ل خۆتا، چه‌شنی هه‌رشه‌وه

پیم بلی؛ دایکی من که‌ی دیته‌وه؟
منیش نه‌ستیره‌م، مانگی من نه‌وه!

ئه‌ی نه‌ستیره‌ی خۆم! گوێ بگره‌ ساتی!
به‌ دایکم بلی، ده‌یینی کاتی:

دایکی خۆشه‌ویستا! بینایی چاوم!
هیزی ژیانم! ته‌نیا هه‌تاوم!

بۆچی رویشتی، له‌گه‌ل نه‌تبردم؟
ته‌نیا له‌م دنیا وه‌یلانت کردم؟

هه‌تا دیته‌وه، هه‌ر چاوه‌ریتم...
به‌ هیوای بیستن ئاهه‌نگی پیتم...

نه‌ی نه‌ستیره‌ی خوم! گوی بگره ساتی
به دایکم بلئی، ده‌یینی تا تی؛

زور به ناواتم، کاتی هاته‌وه؛
له‌سه‌ر داویتی، خه‌و به‌مباته‌وه

نه‌گه‌ر وه‌کوو مه‌ل، دوو بائم هه‌بوو
له‌نیو دنیا‌دا، نه‌م‌کرد هات‌و‌چوو

ده‌گه‌رام هه‌موو کیو و دهر و ده‌شت
هه‌تا‌کوو ده‌گام به باخی به‌ه‌ه‌شت

به‌تکوو له‌وی‌دا، جاری بت‌بینم
نه‌توش بیینی؛ گریان و شینم

به‌لام باسی من، زور بی‌فایه‌یه
نا‌خر‌که‌ی هه‌تیو، نه‌ستیره‌ی هه‌یه؟!

ده‌ردی دئی خوم، من ده‌ئیم به‌کی؟
هه‌تیو چیی هه‌یه، تا نه‌ستیره‌ی بی؟!

(۳)

نه‌ختی ده‌گوزهری، خه‌و دیتنه‌ چاوی
باسی ده‌مینن به‌ناته‌واوی...

تا‌کوو ده‌خه‌وئ، له‌ نیوه‌ی شه‌ودا؛
دایکی ده‌بینئ، له‌ دنیای خه‌ودا...

ده‌پارته‌وه؛ له‌گه‌ل خۆی بی‌با
نه‌روات و دیسان؛ نه‌یه‌ئێ ته‌نیا

دایکی ده‌کیشئ، له‌ سه‌ری؛ ده‌ستئ
ئه‌ئئ؛ نه‌بوونه، پاشی هه‌ر هه‌ستئ

کچم! جیگای من، جگه‌ دنیایه
دایکت وه‌کوو تو؛ له‌وئ ته‌نیا

پۆله‌! مائی من، تاریک و سه‌رده
جیگاکه‌م خا‌که، سه‌رینم به‌رده...

به‌ دایکی ده‌ئئ، کچ به‌ چاوی سوور
له‌ قرچه و سۆزی دێ وه‌کوو ته‌نوور؛

نامه‌وئ بی‌ تو، رووناکی دنیا!
هه‌ر خۆتم ده‌وئ، وای له‌ هه‌رکوی دا

دیسان بۆ دێم ده‌شکینیته‌وه؟
گه‌ر نامه‌ی له‌گه‌ل، بۆ هاتوینته‌وه؟!

دایکی به دتن پر نیش و خه‌ناک
تکاتک فرمیسکی ده‌تکیتته سهر خاک

نه‌تن؛ کچه‌که‌م! شه‌ویکی سهرده
سهرماش، سهره‌تای نه‌خوشی و دهرده

توش له جیگاکه‌ت که‌وتبویته دهر
هاتووم بیکنیشم؛ پوشینت له‌سهر

زستان، بن‌نه‌وه، نابته‌وه له هوش
باکوو له سهرما، نه‌که‌ویته ناخوش

کن له ناخوشی، شه‌وان یارت بن؟
کن له جیگای خوم، په‌ره‌ستارت بن؟

وه‌لامی نه‌دا به‌م چه‌شنه و نه‌روا
نیتر هاواری کچی پین ناگا...

(۴)

سبه‌یین، کاتن خور دای له سهر کیو
له شووشه‌ی شکاو، شه‌وقی دایه نیو

دای له سهر جیگا و لاشه‌ی سهردی کج
پوونای ده‌کرد؛ گونای زهردی کج

بایه قوش، نهختی چلی بردبوو

له و ماله چۆله، لانهی گرتبوو

ناخر چۆن بلیم؟ نه و کچه مردبوو...

بایه قوش دهی گوت؛ دیتی کردبوو...

وینه

گه لاریزان هاتوو

ناخی باخی گرتوو

گه لای زوری ودریون

سینگی باخی پوشیون

تاو نا تاوی شنهی با

به نه سپایی دهیان با

خوری بیتینی سهر دی

وهک ریبار ئی ماندوو بن

ورده ورده دیته خوار

نه نیشیته سهر کۆسار

دیسان به لوتکهی کینوا

ری دهکهوئی به و دیوا

باخه وان کز و ته نیا

له سهر ناوی کانیا

دهستی پیرو له رزۆکی

داناووته سهر چۆکی

به شوین بیری پر داخا

چاوی دهکشیتته باخا

دارنکی وشک و مردوو

لانهی مهلی کوچ کردوو

نه سهوزایی نه سیبهر

نه ناههنگی په له وهر.....

له بیری نایه هه رگیز

گه لا ریزانی پاییز

وا دلپری کردبئ

ناخی گیانی گرتبئ

جاری سهری دانه خا

سهرنجی کانی نه دا

ئاوینه‌ی رووناکی ئاو
وینه‌ی دینیتته بهر چاو

وینه‌ی پیر و زردی خلم
پر چین و خه‌تی ماتهم

وینه‌یه‌کی په ژاره دیو
وینه‌ی گوئی هه ئوهریو...

فرمیسکی ژینی تائی
دینیتته‌وه خه‌یائی

ئه‌وسا به‌هاری بئ تین
ئیستا پاییزی خه‌مین...

که‌لا ریزانیش نه‌روات
هاکا به‌هاری تر هات

ته‌نیا ژینی من وایه،
ئیتر به‌هاری نایه

که‌م که‌م فرمیسکی نه‌تکئ
ئاوینه‌ی کانی ده‌شکئ

له چوئی باخا جار جار
گه لای زردی دیته خوار

له گه ن ناوی کانیا
ری دمکه وی دنییا

باخه وان سهر دانه خا
سهرنجی وینه ی بدا

ناوی کانی شیواوه
وینه ی تیدا نه ماوه...

له چوئی باخا جار جار
گه لای زردی دیته خوار

په پوله ی خه یال

په پوله ی خه یال سهرمه ستا و هینمن
ده پیوی سینگی ناسمانن بی بن

دقته ری ژینم په ر نه داته وه
لا په ری لاویم بییر نه خاته وه

نهم هونراوانه، توم دینیتنه بییر
پیکه نینن تال دته باته وه له بییر

له خاکی لاشه، به یانی به هار
گولانه سوره یه کی ناورین روخسار

به جوانی گونات سهر دهر نه هینی
له سهر مزارم دئی خوی بنوینی

نه توش که هاتوی له بو گول چین
جوان راده بوری دم به پیکه نین

نه و گولانه سوره، ده چینی له ریت
ناخو ده یزانی، بوئی کی لی دیت؟

نه لی: چهن جوانه چهن رهنگی گه شه
داخه کهم داخوم بوچ دئی ره شه؟

به ی نه وساته بزانه، گوئم
گوئی به هه شتی، ناواتی دئم

نه و گوئه خاکی دنداری خوته
نیستاش به هیوای روخیاری خوته

بوئه به و چه شنه گهش و خوشرنگه
بوئه نه ونده مات و دتته نگه

بویه وه ستاوه د تته نگ له سهر ریت
دئی دا خورپن، د بیان له بهر بیت

گیانا له و گولهی چیت دیته بهرچاو؟
له و گولانه سووره گولئی دڼ سوتاو

جوانی هه ل بگره هه رچهن خوت گولئی
خوشبوتر له بون یاس و سونزولئی

خاکی دنداره نهی هینیته وه
زامی دله که ی نه کولینیته وه

نهم هونراوانه، توم دینیته بیر
پیکه نینئی تال دتباته وه له بیر

په پولهی خه لال نه روا به سهرخو
له شوین بیرى تر ناسو به نایو

هه تاکو خه ودی بیرم نه مرینئی
په پولهی خه یال هه لده ورینئی

باده

ساقی گوزه را شه و به فیداتم ودره دیره
دل ته نگه، دره نگه، ودره سا باده بگیریه

تا توبی و مہی بن من و دل لیره خه موشین
ههردوو به تهماتین، ودره مہی لیره بنوشین

تینویه دهمیکه چه مہنی باخی نهوینم
نہم باخه بدیره ودره مہی بینه سه رینم

ویستومه که تهنیا بم و نہم سوچه بمینم
دیسانه وه نہم باری خه مہ که وتووہ شوینم

دهستی خه مہ که م بگره له مہیخانه به دهر که
ریگای مہده ئیره ودره لهو مہسته حه زهر که

نا نا ئی گهری تاکو بمینیتته وه گیانه
نہم کوتره وهیلانه دئی گرتووہ لانه

بو مہی نیه، ساقی، که په نا دینمه ئیره
هه رکهس به شہراب ئی خه مہی جه نانه ئی تیره

من هه مدهمی بادهم، که خه می سینه به با دم
دهستم گره گیانه وهره بسپیره به بادهم

ساقی گوزه را شه و به فداتم وهره دیره
دل ته نگه دره نگه وهره سا باده بگیریه

خیراب

له سه ردهمی به هاری، شه رابی دست یاری
که قه تره قه تره مهستی، به سه ر دلا بیاری

هه رچه نده نه ختی تانه، شادی هینه ر ناویکه
خیرابه نهک شه رابه، چ وهر گنیراو ناویکه

نه ووی که تینی گیانه، دهوای خه می دلانه
سویندم به دهستی ساقی، هه رابه شه ریه تانه

ساقی سا بگره دهستم، ده رکی مه یخانه کامه؟
پیکه وه جام ئی پرکه یین، با هه ر بلین هه رابه.

زریبار

له پهر شاری مه ریوان
دوو چین کیوی سهوز و جوان

راوستانون به رانبهر
به رزو دارستان له سهر

له داوین نهو کیوانا
له ژیر تاقی ناسمانا

گومیکی جوان وه ستاوه
که (زریبار) ی ناوه

کیوان سهوز و دنشین
ناسمان و ناو ههردوو شین

زریبار و به هاری
به هه شتی کوردهواری..

له نیو دارستان قه راخ (۱)
باننده کان شاخ به شاخ

کۆ ده‌بن و به‌ک ده‌گرن
ناسمانی سه‌ر ئاو ده‌بن

له ژێر تیشکی هه‌تاوا
له سه‌ر ئاوینه‌ی ئاوا

وینه‌ی خۆیان ده‌بینن
مه‌ستا ده‌بن و نه‌خوینن:

زێبارو به‌هاری
به‌هه‌شتی کورده‌واری

شه‌ی به‌یانی به‌هار
ئه‌دا له‌سه‌ر زێبار

کاتی که بووکی هه‌تاوا
تیشکی نه‌خاته سه‌ر ئاو

وینه‌ی کراسی کیژی کورد
که شه‌مال ل ئی دا ورد ورد،

شه‌پۆلی جوان و زێرین
ده‌رژینه سه‌ر ئاوی شین

به رهو چیمهن و گوئزار

ری دهکه ون بو نیوار

به رانبهر بووکی هه تاو

کیژی زیرینی رازو

له و کاتی بهر به یانه

شادی و سه مایانه

نه ئین شه پۆلی قه راخ

دهنگیان نه روا شاخ به شاخ:

زریار و به هاری

به هه شتی کورددهواری

* قه راخ: که نار

خوداتان له گه ئ...

که وتووته بهرم ریگای غه ربیی

گه لی ره فیتان خوداتان له گه ئ

هه رکه س ریگای، بوته نه سیبی

گه لی ره فیتان خوداتان له گه ئ

کوترانی زور له شونینی دانه

هیشتویانه جی کونجی هیلانه

زور کلهس رویشتا پاشان بیته وه

به لام نه ییدی کلهس، بگه ریته وه

کن چاک ده زانی چی ده کات گه ردون

یه کنی سه رکه وتوو، یه کنی سه رنگون

دنی گرتوم خه م وه کو دوکه ن

گه لی ره فیقان خوداتان له گه ن

* زربیار: گومیکه گه وره یه نزیک شاری مه ربوان

ملوانکھی شین

نیوه روی گهرمی روژیکه به هار

له ژیر هه تاوی رنگای زربیار

مندالی مل کز، چوخه و رانک شپ

رنگا ده پیوی، په شینو و دل پر

بن ووچان نه روا و، هه تگاو هه ن ده گری

به گوئی چوخه کھی، ناروقی نه سری

نهختی نانه رهن، له توی جامانه
بونه ته توشوی، نهو بهسته زمانه

بۆ تیکوشانی روژی ماسی راو
نهختی شریت و توری پورتوکاو

له گه ل قولا پی کون و ژهنگ هیناو
هیناویه نه مرۆش بیانخاته ناو ناو

نهروات و جار جار له چۆنی ری دا
نه زرتگینه وه دهنگی له گوئی دا:

هیوا خیراکه خوا نهت هینیتو
حهو روژه نه روی دهس خانی دینیتو

نه مچار بی ماسی نه یته وه بۆ شار
نه ر بۆت نه گیرا خۆت خه زریبار

نهروات و له نیو درک و دالی ری
کلاش کونی تاو تاو نه که نری له پی

بی وچان نه روا و ههنگاو هه ل دهگری
به گوئی چۆخه که ی نارهنقی دهسری

جارى بۇ لا رى ورد ئەبىتتەوہ

ملوانكە يىكى شىن ئەدۇزىتتەوہ

بە چاكى چۇخەى خاكى لا ئەبا

ئەروات و جار جار سەرنجى ئەدا

بى وچان ئەروا و ھەنگاۋ ھەل دەگرى

بە گوى چۇخەكەى نارەقى دەسرى

كاتى ئەگاتە ناۋى زرىبار

دېتە گوى دەنگى شەپۇل و لىوار

دوو فرمىسكى داخ دېتە گوى چاۋى

سوۋكى ئەشۇرتىن گۇناى سوۋتاۋى

ئەلى : زرىبار چەن پارىمەوہ ؟

ئەم لىوارنەت بسوۋرئەوہ ؟

جەو رۇژ ئەم تۆرەم ھىنا و بىردم

ماسىت پى ئەدام مەيۇست كىردم

باۋە ژنىشم كوتۇبە ئەمجار

ئەر ماسىت نەگرت خوت خە زرىبار

بەلكو نەختى زوو بگەرئەھو

ملانكەى شىنم دۆزبوتەھو

دەپپەھەھو بۆ خوشكم ئىوارە

ئاخر نىو ھاوماڭ سەرى لە خوارە

زرىبار من و خوشكم ھەژارین

دايکمان نەماوہ باوہژن دارین

خوشكم ھەر خەرىک فەرمانە بۆ ئەو

وچانى نىہ بەيان تاکوو شەو

ھەرچى دەپپىنم چاوى پىر ئاوە

لەبەر سەرماوہ دەستى تەزاوہ

شەوان کە ماندوو دىپنەھو بۆ ماڭ

کارمان گرىانە و بىستىن قسەى تال

بەيان ناھىلى خۆر سەر دەربىرى

ھەر يەکمان بەرەو شوتىنى ئەئىرى

خوشكى ھەژارم دەس ئەکا بە کار

منىش بۆ ماسى دىم بۆ زرىبار

خیراکه توخوا با برۆمهوه
با نهم ملوانکهی زو بۆ بهمهوه

گیرفانم کونه نهک وا داکهوی
یا له دستم بئ هه تاکو شهوی

نهمرۆش به وینهی رۆژانی پیشوو
دیتا و شریقی نهخا هاتوچو

هه تا رۆژ نهگا داوین خۆر ناوا
سینبهری که یوان دینه سهر ناوا

هیوا ههر په نجهی لئ هه ئیپکاوه
چاوه پتی تۆر و ده ریا وه ستاوه

تاریکی شهو هات رهنگ ناوی گۆری
هینشتا ماسینیک نه که وتوه تۆری

وتهی باوهژن لهو نیوه شهوه
ههروهها له گوئی دهنگ نه داتهوه

هیوا خیراکه خوا نه ت هینیتۆ
حهو رۆژه نه رۆی دهس خالی دیتۆ

نهمجار بن ماسی نهیتهوه بو شار
نهر بوتا نهگیرا خوتا خه زریبار

زریبار تاریک شهو سهرد و دل تهنگ
هیوا کش و مات وهستاوه بن دهنگ

وتهی باوهژن لهو نیوه شهوه
ههر وهها له گونی دهنگ نه داتهوه

به بیان زریبار ته می گرتبوو
باران دوتنی شهو لیلی کردبوو

په لاهی هه وری رهش به ناسمانهوه
له سهر ناوی لیل نه سورانهوه

کاتی چه خماخه لی نه دا تاو تاو
لاشهی مندالی که وتبووه سهر ناو

ملوانکه بیکی شین له نیو ده سیایه
بو کیو نه روانی نه تی وریایه

نیو لهو شه پولهی دهور و به ریایه
دوو به چکه ماسی که وتبوننه کایه

کاتئ که نم نم باران هاته خوار
نه رڙا سهر سنگی سهردی زریبار

سوکتی که وته ری شه پوئی خه مبار
تا لاشه هیوای هینا بو لیوار

ملوانکه یش ههروا له چنگیا مابوو
هیشتاکو له دس بهری نه دابوو

زریبار نه یکوته: زوری کوشا بو
بهسته زمان ماسی بو نه گیرابوو

* بی ووچان: بی پشو، بی حه سانه وه

(۱) شیوه زمانی ناوچه یه،

شین: رهنگی شین.

* بسوریمه وه: بگه ریم.

* باوه ژن: زردایک

لیوار: قهراخ، که نار

به چکه: بچوه

شوان

مامه شوانی ده ربه دهر
کوردی فهرنجی له بهر

خونچه دی دلم بی ناوه
هانام بو تو هیناوه

نه خوروی ناوی کانی
نه باخ و نه غمه کانی

نه دیمه نی به هاران
نه بانندهی کوساران

ماودیه که مهستم نه که ن
پاراوی ههستم ناکه ن

دلتنگم زور خه مینم
په شیبوی کوچی ژینم

مندائی به خه مباری
لاوی به چاوه نواری

مانگ و سائی ژیاتم
که ئ هات وچو؟ نازانم

مامه شوانی دهر به دهر
کوردی فه رنجی له بهر

خونچه دی دلم بی ناوه
هانام بو تو هیناوه

ساتی له بهر شاله که ت
دهرینه شمشاله که ت

له سیبه ری نه و دار
بروانه به و جویارا

به سۆزی جه رگی بریان
بلۆیرت بینه گریان

باخی نه م دله ته نگه
پاراوکه به و نا هه نگه

ناههنگی به جی هیشتن
نه غمه دی کوچ و رویشتن

تاكو به نه زمی چهیران

فرمیسکم بینه سهیران

مامه شوانی دهریه دهر

کوردی فهرانجی له بهر

نیگارئ

شنه ی بهر به بیان دیمه ن به دیمه ن

باوهشین نه کا، نه گریجه ی چیمه ن

کیژی خورته تاو چاوی هه ندینئ

دیت وگولی شهو، هه نده وهرینی

نه وه ستئ له سه ر دیواری ناسو

بۆ سهیری دهشت و سهوزی که ژوکۆ

نه ستیره کانیش وهک ماسی نیو ناو

له دهریای شینا ون ده بن له چاو

چیمه نی سهوزی ژیرپئ مراوی

فرمیسکی شهونم، ده تکی له چاوی

گه لی ناسکی جوان له خه و هه نده ستن

دینه شه ر کانی، کۆرئ دهره ستن

لاولوی رهنگین، دس له ملانی دار

پن دهکهنن بۆ گوئی بی دندار

په له ور دهنگی بهرز نه کاته وه

له چوئی باخا دهنگ نه داته وه

ئاوی چوم نه روا وگه لای زهردی پار

دهسپیری به دس ریبواری رووبار

په پولهی نه خشین له و سهر جویاره

بۆنی گۆل دهکا ههتا نیواره

په رژینی دهوری باخی گر تووه

بائنده، لانهی تیدا به ستووه

خوړ به چی دینی داویتی کوستان

دیته سهربانی باخ و دارستان

به فراو به وینهی فرمیکی دندار

خوړ خوړ به گۆنای کتوا دیته خوړ

بولزول نه غمه خوین، نه م چل بو نه و چل

پن دهکهنن بۆی، عونچهی نالی گۆل

ناوی سافی گۆم، نه ئی نیگار

وتنه ی سروشتی، تیدا دیاره

مهوئ دی له سهر چیمه ئی کۆسار

به دهنوکی سوور، نه نوسن: به هار

نه ی به هاری من تو که ی دیته وه

نه ی به هاری من که ی دیته وه

چوارینه

شهو ی تاریک لیم شیواوه ریگا

به یانی هات و زوری ماوه ریگا

ژیانی من وهکو نهم شهوه وه هایه

به ره و هه رلا ده چم به سراوه ریگا

گوئی سه ره رزی لاولاو کورته ژینی

ده میکه سهیری باخ و پیکه نینی

به ناکامی سه ری دانا که به ری

هه تاکو رهنگی نهم دنیا یه بیینی

گه لاریزان گوتی باخانی دا با
به هاری دیکه دی نهم داخه لایا

هه ناسه ی باخه وانی پیره ده یگوت:
هه زاران خورگه ژینی من، وه هابا

دئم تهنکه په ریشانم ده میکه
خه یانم هه ر ده می لانه ی خه میکه

نه ونده دتپرم پیم خوشه بگریم
که فرمیسک و هه ناسه ش مه ره میکه

چله ی زستانیش کوستانه و کچی کیو
ده پووشی به ژنو بالاکه ی به چاشیو

من نه یزانم چ سیحریکه نه گه ر بی و
له درزی په رده وه ده رخا بزهی لیو

ژیانی لاویم وینه ی گوتی بوو
که هاته باخی ژین و هه نوهری زوو

وه کو لاو لوی ناکامی به هاران
خه میکی نایه داوینی دل و چوو

چیمه نی نه وروزی نه مسائی سنه، خونناویه
دهشت و کینوانی لاوهکان نه خشاویه

سئ سهد و په نجاو جهوته، سائی دین و راپه رین
کوردی نازاده به رهو پیری له شورش باویه

تابوتی سوور

هسته نهی لاوی سنه، هیوات نه گهر سه رکه وتنه،
کورد نه بی نازاده بی هسته چ باکی مردنه

رهنگی خونین چاوت نه ترسینیت و خوت نه گریته دوور
هسته تیکوشین و دیسان خهینه ری تابوتی سوور

دل بلیسهی دی له شوینی لاوهکان، وینهی ته نوور
هسته بخروشین و دیسان خهینه ری تابوتی سوور

خوینی بی تاوانی لاوانم له بیر ناجیته وه
یهک گرین، بو گرتنی مافی نه وان کو بینه وه

هسته تاکو یهک گرین تا نه وجی سه رکه وتن برۆین
دهنگی گولله گهر بهیئی، بهو پولیسانه بلین:

هه ل گه رینه و نهو چه که، تو دوژمنت ون کردووه،
دوژمن نهو خوین خورهیه، مافی من و توی بردووه:

خاک و خور

- ۱ -

نیواریه و دنیا جوان

له سوچی تاقی ناسمان

کیژی زبیرینی هه تاو

خوی شاردوهه له بهر چاو

له سه ر سینگی شاخ و ههرد

کۆی کردهوه زونفی زهرد

تاکو به بیان له سه ر خو

له ته ختی سووری ناسو

دیسان بخاته سه ر شان

زونفی زهردو په ریشان

دارستان مات و خه مبار

له شوینی کیژی دندار

په ژاره ی تاریک و رهش

شه وگاری گرتنه باوهش

به هیوای ژوانیکی تر
خویشاندانیکی تر

سه ری ناداوینی شهو
خه می شاردهوه به خهوه

تاكو به یانی نم نم
فرمیسکی ساردی شهونم

بؤ نهوینی خاوینی
نهرژینینه داوینی

- ۲ -

مانگه شهو چاو هه ئدینی
روخساری خوئی بنوینی

به جوانی دهشنینهوه
جیگای خور بگریتهوه

خونچه سه ری دهرینی
باننده بگریوینی ...

به لام هه رگیز ناتوانی
ته نیا نه مه ش بزانی:

نیوان نه و دلدارانہ ،
خاک و نه و خوره جوانه

به راستی هه ر پوژئی دی
که دلداری ته واو بی ؟

هه روه ها ده شنیته وه
جیگای خور بگریته وه

خوره تاو چاو هه لدینی

ناماده کردنی: نه نومر حسین - د. لوقمان ره نوف

دی زاین: هه ریم عوسمان

تایپ: به ریز حسن قه شانی

هه له چن: سه روت توفیق - دیلان دلشاد - باوان عومهر

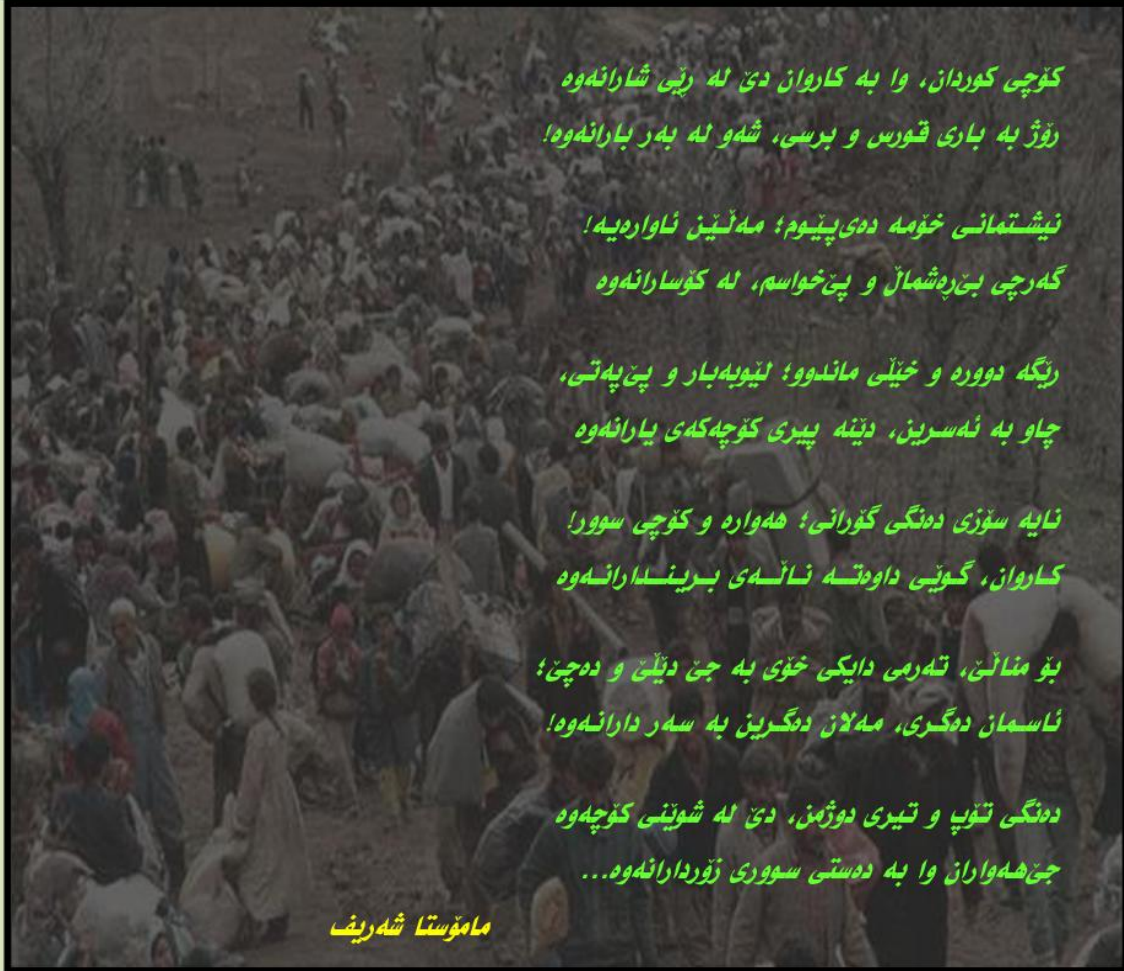
سه رپه رشتی چاپ: باوان عومهر

چاپی سییه م

سلیمانی - ۲۰۱۳

له به ریوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۱۶۷۲) ی سالی (۲۰۱۳) ی پښ دراوه.

كۆچى كوردان

ئەم هونەر اووہىه هونەر مەندە عەدنان كەرىم كر دۆپەتى بە گۆرانى